

ABONAMENTS

Barcelona, mes...
Catalunya i territoris de la República, trimestre...
Amèrica llatina i Portugal, trimestre...
Països concrets postals, trimestre...
Altres països, trimestre...

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS S'ACORDEN, TANT EN

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 586, 1.62 — TELEFON 11400
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARCELONA, 11 I 12. — TELEFON 10400

EL TEMPS En general domina per tot el país el règim de cel nuvolós, i els vents són fútils del sud-oest per la costa i calmes per l'interior.

En les darreres 24 hores es registraren algunes pluges, però de poca importància per la plana de Vic i oest de Girona.

La temperatura màxima d'ahir a Puigcerdà i Cap de Jorja fou de 30 graus.

El concurs d'hortensies i alfàbr egues a la Rambla de les Flors

CRONICA

El projecte de reforma constitucional

L'agonia parlamentària sembla que tindrà una revifalla amb la discussió del pressupost d'Instrucció Pública. Si hem de dir la veritat, no orem que l'episodi que s'anuncia pugui deturar la mort de la present legislatura prevista per al dissabte que ve amb termes fatals. Possiblement, si els que han de portar el joc de l'oposició no se n'han desdit, hi haurà unes quantes hores d'enrenou; qui sap si a conseqüència d'aquesta petita tempesta caldrà recórrer a la permanent; tot és possible; és segur, però, que els pressupostos seran aprovats dintre el termini fixat, i encara s'hi afegiran unes quantes iniciatives més, entre les quals no és fàcil que s'hi compti la llei electoral, que algú oreu d'urgència extremada, però que d'altres la consideren una amença i miraran de diferir-la tant com podran.

El decret autoritzant la presentació a les Corts del projecte de llei sobre la reforma constitucional, ha desviat momentàniament l'interès polític d'aquesta setmana. La reforma, diríem, fa la seva darrera aparició, i la fa acompanyada d'unes paraules del cap del Govern, que són una antiparòdia del que podrà esdevenir en prendre efectivitat parlamentària, si és que el projecte arriba a prendre mal. Hem dit moltes vegades que no velem la possibilitat que els diversos grups governamentals coincideixin en tots els punts que una reforma constitucional proposaria. I, en efecte, les manifestacions del senyor Llorx confirmen la nostra opinió. Convé fer ressaltar — ha dit el cap del Govern — que la presentació del decret no vol dir que tots els ministres del Govern actual estiguin obligats a defensar tots els extrems del projecte; observació que, traduïda al llenguatge vulgar, significa que cada partit representat al Govern, en arribar l'hora, prendrà l'actitud que li convindrà. El projecte de reforma, doncs, no solament no serà un aglutinant ministerial, sinó un motiu de dislocació; de manera que si altres causes no la precipitaven, la crisi naixeria en puntualitzar la posició de cada grup parlamentari davant la reforma projectada.

Entemig d'aquest embolico de la reforma, s'endevina una novetat d'innegable transcendència. Cal tenir present que el text del discurs que el President de la República pronunciarà, temps enrera sobre el tema de la reforma, no ha estat publicat; el Govern, que en aquesta qüestió té facultats discrecionals, ha regut convenient mantenir-lo reservat. El públic, doncs, no ha pogut conèixer la forma amb què S. E. matlà el seu parer, que els ben informats asseguren que no coincideix amb els que sostenen la urgència de la reforma. Les declaracions del senyor Llorx sembla que s'aduguin amb les reserves que segurament deuen trobar-se en el document no publicat, document que més aviat seria un advertiment paternal que un estímul reformatori. Donats aquests factors desapareixes pot augurar que la reforma no trobarà el camí tan lliscós com algú suposava, i si realment és així, la vida ministerial de les dretes no seria gaire llarga, perquè fins els més obcecats haurien de convenir que el fracàs d'aquestes forces no podria ésser més extens ni més categòric.

La calor a Europa LLEGIU:

París, 24. — La calor és general a tot l'Est europeu i part del centre i nord.

A Anglaterra s'han registrat temperatures poc corrents en aquest temps, el mateix que a França, on el termòmetre ha marcat 30 graus a l'ombra.

D'Amsterdam telegrafia que a conseqüència de les altes temperatures la gent ha envaït els rius i la mar, ofegant-se vuit persones que no sabien nadar.

Segons els meteoròlegs, aquestes temperatures són passatgeres, i s'anuncia temps més fresc i moltes pluges. — Fabra.

LES LLETRES I LES ARTS,

a la pàg. 4.

INFORMACIO DE MADRID,

a la pàg. 5.

INFORMACIO D'ESTRANGER,

a la pàg. 7.

EL TEATRE I EL CINEMA,

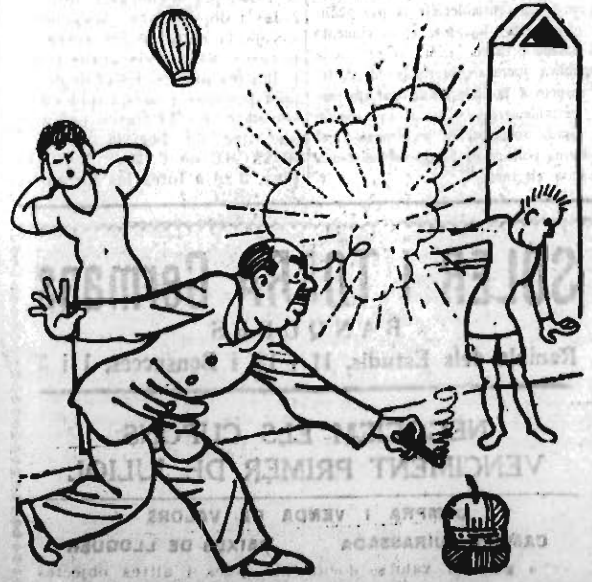
a la pàg. 8.

ELS ESPORTS,

a la pàg. 9.

CAP A LES TERRES HOSTILS D'ETIOPIA,

per M. de Monfreid, a la pàg. 5.

EL SENYOR CANONS

—Atenció! qui ara valga a enganyar el tro de cinquanta pesetes... i el mateix que una bomba...

La condemna del Govern de la Generalitat

Diumenge al matí els darrers consellers de la Generalitat foren traslladats als penals on compliran la condemna imposada pel T. G. C.

Els senyors Companys, Lluhi i Comorera han estat portats al penal de Puerto de Santa Maria, a Cádiz

Els senyors Martí Esteve, Gassol, Barrera i Mestres, al de Cartagena

Diumenge a la tarda tots havien arribat sense novetat a les destinacions respectives

L'ORDRE DE TRASLLAT A L'IMPENSADA

Madrid, 24. — Per ordre de la Direcció general de Seguretat, ahir, diumenge, a les dotze del migdia, es va presentar a la Presó Model un capità de guàrdies d'assalt portador de l'ordre de trasllat dels consellers de la Generalitat. S'entrevistà amb el director de la presó, senyor Elorza, el qual va disposar tot allò que calia perquè el senyor Companys i els consellers poguessin ésser traslladats.

També ordenà immediatament que no fossin estesos els volants que cada dia hom llurava a les visites que els consellers rebien. Solament fou permesa l'entrada a l'escriptor Gómez Hidalgo.

Sense donar-los, doncs, gairebé temps de recollir llurs respectius equipatges, els detinguts foren duta a uns cotxes de turisme que hom tenia preparats al pati de la presó, i acompanyats d'agents de policia, empujaren el viatge formant dues caravanes.

EL VIATGE

El viatge fou efectuat en sis cotxes de turisme. En el primer anaven cap al Puerto de Santa Maria els senyors Companys, Lluhi i Comorera. I en els altres que sortiren poc després, cap a Cartagena, anaven els senyors Gassol, Barrera, Esteve i Mestres.

Se sap que en el moment de comunicar el director de la presó al senyor Companys l'ordre de trasllat al President de la Generalitat, la va donar a conèixer també tot seguit als seus companys. Malgrat que tots plegats demostraven gran serenitat, el moment fou emocionant.

Madrid, 24. — En arribar a Aduana els tres automòbils ocupats pels senyors Barrera, Esteve, Gassol i Mestres i agents de policia, han sortit en direcció al penal de Cartagena on han arribat a la 1.4 p. Immediatament han entrat a llurs respectives cel·les.

Els altres cotxes ocupats pels senyors Companys, Comorera i Lluhi arribaren al penal de Santamaría ahir, a dos quart de set del vespre.

EL SENYOR COMPANYS S'ACOMIADA DEL DIRECTOR DE LA PRESÓ

El senyor Companys en acomiadant-se del director de la presó li va donar les gràcies per les atencions rebudes. El senyor Elorza li va respondre que havia obrat sense distincions tal com ho fa amb tothom, guardant, però, la compatibilitat del seu càrrec amb un sentiment d'humanitat que jutja indispensable. Res no heu d'agrair-me —afegí—. D'altra banda la conducta de tots vosaltres us fa mereixedors de tota mena de consideracions personals. Jo diré sempre que durant els cinc mesos i mig que heu estat aquí, heu sabut acomodar-vos a la vostra situació procedint en tot moment com a bons cavallers.

Es donaran una forta encaixada i el senyor Companys i els seus amics pujaren als cotxes per tal d'emprendre el viatge cap als penals designats. Abans d'anar-se'n els consellers demanaren als funcionaris de la presó que els fos tret el petit equipatge a què tenen dret al presidi i que van destinats, però això no calgué donat que el senyor Gómez Hidalgo es comprometé a dur-los el personalment, per la qual cosa a la tarda estigué a la presó recollint els esmentats equipatges.

L'EQUIPATGE

El senyor Gómez Hidalgo estigué anit passada al Puerto de Santa Maria per tal de dur l'equipatge al senyor Companys i els altres dos consellers, i després anirà a Cartagena amb la mateixa finalitat. En el viatge invertirà dos o tres dies.

EL TRASLLAT HA CAUSAT SORPRESA

A Madrid ha causat gran sorpresa als periodistes el trasllat dels consellers de la Generalitat, puix que el

ministre de Justícia, parlant divendres amb els periodistes a la Cambra, els va assegurar rotundament que fins dijous o dimarts no serien traslladats.

El ministre de Justícia parlant d'això amb els periodistes els ha dit aquest migdia que lamentava no haver-los pogut comunicar abans el trasllat. El primer sorpres dels trasllats —ha afegit—, he estat jo.

VISITES ALS CONDEMNATS

Madrid, 24. — Entre les persones que han arribat de Barcelona per tal de visitar els consellers de la Generalitat i que no han aconseguit llur propòsit per haver estat aquests traslladats, figuren el diputat senyor Riera, l'arquitecte senyor Déu i la senyora Maria Parellada.

Per a visitar els consellers han sortit de Barcelona tres automòbils amb la Junta Directiva del Casal d'Esquerra de l'Eixample i altres persones. Aquest migdia s'ha rebut al domicili del senyor Gómez Hidalgo un telegrama dient que en arribar els vehicles prop del poble de Torija, població veïna de Guadalajara, un dels cotxes havia caigut per un terraplè i que havien resultat diversos ferits, entre ells un de molt greu. El senyor Agüader, que estava parlant amb el senyor Gómez Hidalgo en rebre aquest tel·lègrama, ha sortit ràpidament cap al lloc del succés. Hom ignora més detalls per les dificultats de les comunicacions, i s'espera l'arribada dels viatgers a Madrid per a saber exactament què ha passat.

El projecte de reforma de la Constitució

Text del decret que autoritza la lectura del projecte a les Corts

Madrid, 24. — El decret autoritzant la lectura a les Corts del projecte de reforma constitucional diu així:

“A las Cortes.”

Por primera vez en la historia política de España una revisión constitucional se realiza aprovechando las posibilidades jurídicas que otorga la misma Constitución vigente. Los regímenes preconstitucional y las Constituciones han tendido a la inmutabilidad, con lo cual todo cambio no tuvo más trámites que los de la violencia. La vida pública española durante el siglo XIX, con dolorosa consecuencia en cada hecho concreto, confirma la validez de esta ley sociológica. Hasta 1837 se dilucidó en reguero de sangre si debía implantarse un régimen constitucional; a partir de este punto el péndulo acortó su recorrido, y, elevada a la categoría de axioma la necesidad de una Constitución, el debate, con no menor tributo al heroísmo y a la muerte, se limitó a la determinación de su contenido.

La primera gloria de la República, en el tiempo y en la calidad, fué el método de su advenimiento. Se pasó de una Monarquía caída en el absolutismo a una amplia democracia constitucional por un procedimiento jurídico electoral de eficacia no prevista por la ley, pero sancionada por las conciencias, aun de aquellos a quienes perjudicaba.

Surge ahora la exigencia de una reforma apoyada en una norma superconstitucional, porque si la Constitución es una ley de leyes, la regla que gobierna el tránsito de una Constitución a otra reformada es una norma interconstitucional, de superior poder vinculativo. Acusa este régimen superconstitucional un alto grado de sentido jurídico, y su práctica un feliz cambio de rumbo en nuestras costumbres ciudadanas.

El momento oportuno de reforma es éste. Suelen engendrarse la Constitución en trances de exaltación, que son pasajeros en los pueblos e infieles reveladores de matices, y no parece prudente aguardar para la reforma a otra acti-

74 policies separats del cos

El ministre de la Governació ha dit que s'havia vist obligat a prendre aquest determini a causa de les deficiències i apaties, observades principalment a Barcelona

Madrid, 24. — El ministre de la Governació, en rebre els periodistes, a primera hora de la tarda, els ha dit que havia passat pel dolor d'haver de separar del cos 74 policies, en la seva major part de Barcelona, per a corregir deficiències i apaties que en algun moment signifiquen una desviació de la disciplina, indispensable en aquest cos més que en cap altre si ha de complir amb la seva missió.

De la policia depèn en bona part la pau, l'ordre, la tranquil·litat de la vida ciutadana, matèries greus que ni per un moment no pot desatendre el Poder públic.

Ha afegit que, amb motiu del lliurament d'un estendard a la guàrdia civil de Salamanca, havia passat el dia d'ahir en aquella ciutat.

El senyor Jiménez Fernández es separa de la Ceda i renuncia tots els càrrecs que ocupa

Madrid, 24. — Hom diu que l'ex-ministre d'Agricultura senyor Jiménez Fernández ha renunciat a tots els càrrecs que exercia en la Ceda i els ha posat a disposició del senyor Gil Robles.

Com es recorda, el senyor Jiménez Fernández feu unes declaracions a la Cambra en contra de l'actuació del seu partit, manifestacions que més tard foren esteses, però que han seguit considerant-se com a certes.

En una revista apareguda ahir, diumenge, el senyor Jiménez Fernández fa unes altres manifestacions contràries a l'orientació que dona la Ceda a la seva tasca parlamentària. Sembla que el senyor Gil Robles ha parlat amb el senyor Jiménez Fernández, per tal d'afegir la posició d'aquest, i que la contestació ha estat la carta renunciant a tots els càrrecs que exercia en la Ceda.

La girafa que dissabte naixia a la Col·lecció Zoològica. Com diem diumenge, el cas es dona molt poques vegades a Europa, i és difícil que amb els canvis sobtats de temperatura pugui realitzar-se feliçment l'acclimatació del nou exemplar

CORRESPONDENCIES DE “LA PUBLICITAT”

Impressions d'una dona a través de l'Àfrica musulmana

Boires islàmiques

per AURORA BERTRANA

Quan parlo de muralles, boires, tenebres i altres obstacles, no em refereixo mai als objectes materials — el sol, és clar, i les portes de les ciutats ja no es tanquen ni de nit ni de dia — Em serveixo d'aquestes imatges per a donar una idea de la impenetrabilitat, de la vaguetat, de la duplicitat de l'ànima musulmana.

L'altre dia us parlava de l'òdisea d'un fotògraf. Avui us descriuré el calvari d'una cronista. Aquests articles, seguits d'un altre que penso titular *Éls únics perills*, us predisposaran — així ho espero — a la comprensió i la simpatia envers aquesta *reportera*, que no ha estat capaç de perdre's al mig del Desert, ni de deixar-se mossegar per una serp, ni de fer-se segrestar pels tuaregs, malgrat les falagüeres promeses de col·laborar en un diari madrileny que exigia reportatges sensacionals.

Fa un mes i mig, poc més, poc menys, que jo desembarcava a l'Àfrica amara da d'una candidesa típicament occidental, carregada d'una Kodak, d'un mirer de quantilles i d'un programa (!) literari.

Si tingués l'instint de conservació més esmolat, al cap de quinze dies africans, me n'hauria entornat a casa. (Que és el que sospito que fan molts dels que vénen ací per a escriure.) Hi ha un segon camí menys honoràble, però més oportú: intentar l'ànima musulmana (altres ho han fet amb èxit.) Però jo, heroicament — el temps us en convencerà —, no he imitat ni els farissats ni els prudents, i he demanat de porta en porta una escolta per a lluitar, un forat per a escoltar, un somriure o una mirada musulmana per a comprendre. I ells, els hospitalaris, m'han dit: “Mira, escolta, compren”.

Però han servat un polític silenci, de la capa de “sis” i de “nos” de “deute-guards” i de “sies la ben vinguda” tan polidament, tan pèrdidament, tan castellanament oriental, que n'he restat gairebé a les fosques. (Els voldrien que hi romangués del tot.)

Al primer conegut musulmà que vaig tenir li exposo francament el meu desig de documentar-me sobre l'ànima femenina musulmana.

Ell rebé la meua declaració amb una reserva elegant, i contestà valent-se d'una frase mestriolament vaga. Però

la sèrie de les meves imprudències no va acabar ací; vaig seguir preguntant:

—Tens dona?

—Sí...

—Me la faràs conèixer?

—Com vulguis...

Pobre Balali! Era el primer cop en la seva llarga vida que es topava amb una fembra tan indiscreta i agosarada.

En tingué gran sentiment, però va saber perdonar-me.

Alguns dies després prenia el te a casa d'ell. Mentre la nostra conversa s'esllanguia en consideracions administratives, sense interès per a mi, vaig descobrir un ull de la senyora de la casa, curios i engelosit, que sortia massa visible i llúidol sota la cortina de seda. La roba fina dels seus dits més amunt del mosaic, i fou per aquesta minúscula escaleta que jo vaig llucar la imprudent. D'antuni s'atansaren les babutxes de vellut blau brodades d'or, flonjament silencioses. Després fou aquell ull femení, amarat de desconfiança, que m'envià el seu raig enervat. Per a curiosejar així, la dona s'era ajagada boca-terrosa, després d'abandonar les babutxes. Jo vaig dir:

—Amic Balali, ¿per què la teva esposa no pren el te amb nosaltres?

El moro contestà, visiblement contrariat:

—Ella és a casa d'uns amics, per uns festes de maridatge.

—Ja!...

...

Quan vaig arribar a Rabat amb unes amables lletres de presentació per a dos o tres intel·lectuals francesos, em faltà temps per a córrer a llurs cases. A les sis baixava de l'autobús, a dos quarts de set era enfront de la primera víctima, a les tres de la tarda del dia següent, comodament, ajacada en un silló anglès, oia amb esmerada claredat, la veu de la prudència que em cridava: “Tha errat de camí”.

Efectivament, el meu nou amic, el tíes cordial, més simpàtic i més sincer dels homes, acabava d'escoltar encisat la relació que jo li feia de les meves primeres aventures africanes.

—En sabeu molt més que jo — confessà ingenuament.

No us explicaré tots els passos

(Güen el full, s. a. p.)

ELS NOSTRES LECTORS HAN DE TENIR PRESENT QUE HI HA ESTABLETA LA CENSURA

inútil, ni totes les diligències seguides de fracàs que he fet prop dels europeus, però si els primers contactes desaperadament negatius amb els propis musulmans, dins la calor (?) mateixa de llurs estances.

Així que algú d'una certa importància ha inasuntat: un moro, burgès, militar o funcionari superior, que havia arribat una dama europea que ambicionava ésser rebuda per ell o per les seves dones, el moro ha contestat: "La meua casa és la teua, els teus amics, els meus amics, veniu quan us plagi." I si el moro ha estat porter, guàrdia, botiguer o agricultor, essent habitants de ciutat, ha respost de la mateixa manera.

Jo he acceptat sempre la invitació, més o menys forçada, dels musulmans, i actualment conec en gran nombre de llars de totes les categories. Deixant a part alguns detalls de superfície, he pogut notar arreu les mateixes característiques essencials, sigui entre el luxe i l'ostentació, dels rics comerciants, dels baixos (1) o dels baixos (2) s'gui enmig de la modesta aparença dels petits burgesos o empleats: Polidesa, cortesia, desconfiança i dissimulació.

Però més que les meves teories sobre el caràcter d'aquest poble, us il·lustraré la descripció d'aquestes recepcions.

L'amic o amiga al qual us adreuen sollicitant la intervenció, per anar a casa d'un musulmà rep invariablement la vostra petició amb un gest llargament, profundament preocupat. Després de molt pensar us diu: "Potser el Kaid Abdelatif, o el marxant Tamé ben Ibrahim... Passau demà a aquesta hora i us donaré la resposta."

Durant vint-i-quatre hores viviu turmentat pels dubtes. Volteu, com esperit en pena, pels estrets carrers moriscos, examinant milers i milers de rostres impossibles que us passen a fregar, amb l'esperança de copsar un gest que us orienta vers l'enigma de l'ànima musulmana. Cada home d'aquell viu un drama, potser apassionant, polític, amorós, místic o financer, i vos no ho sabreu mai...

El dia següent, arribeu a casa de l'europeu amb el cor tremolós. "Exit complet!" us crida... Les dones de Tamé ben Ibrahim, o la filla del Kaid Abdelatif ens esperen a prendre el te.

Ens posem en camí. Regularment ens acompanya algú del país, capaç d'endinsar-se sense perdre'ns per aquests carrers i carrerons laberíntics de les ciutats moriscues. Malgrat el guiatge de l'indígena, no ensonguem de primer cop la casa que cerquem. Cal aturar-se sovint i esperar que el guia parlamenti amb els transeünts. Després de xiuiximejar una estona i de sofrir el bellugueig dels ulls de l'interrogat, veiem que el "cicerone" es posa a caminar novament sense preocupar-se de saber si el seguim. L'operació es repeteix algunes vegades, i quan ja havem perdut el nord completament, veiem el moro o la mora que s'atura davant d'una porta baixa plena de travessers de ferro, de claus monumentals, de teranyines i de misteri.

No capim que un home ric i significat pugui viure darrera d'aquella entrada miserable. El guia, però, ha descarregat la balda o el puny contra l'espessa fusta i l'eco escandalós, alarmador i sacrileg d'aquella apel·lació s'escampa per la penombra solitària del carrer. No respon ningú i cal començar. Un transeünt escadusser s'atura encurosiat. I el cor se us torna a omplir de dubtes davant d'aquella porta silenciosa i tancada. Finalment se sent la fressa rogallosa d'un forrellat que corre, d'una balda pesant que s'aixeca i dos dits, estricteclament dos dits de l'única fulla de porta, s'entrecobren i no veiem sinó l'extremitat d'una mà molt negra amb les puntes tenyides de henna arrapada al dintel. Un parlament llarg, baix i inquietador s'embrancha entre aquella que suposava esclava i el nostre guia, després del qual, no sempre, ens diuen que podem entrar. Si

el nostre guia és home, es retira prou lluny de la porta perquè en obrint-se — just per al pas dels nostres cosos — ell no pugui llucar la fembra que és dins.

Entrem, i si l'acompanyant és una dona, ho fa també amb nosaltres.

La porta tancada a tancar-se amb baldes, cadenas i forrellats, i en una fosca intensa la mà de l'esclava ens agafa pel braç i ens guia fins al clàssic pati. Allí, en la dolça penombra feta de l'alta llum central, ens espera o esperen la senyora o senyores de la casa. En una de les quatre alcoves que voltien el gran rectangle de mosaic se celebra la recepció.

Les dones o filles de l'amo es desfilen en salamecs i frases inútils. "Que la pau sigui amb vosaltres", "Salut", "Que el Profeta us guardi", "Ens ompliu d'honor i d'orgull"... "Sen", "Aquesta casa és teua", "Ja", "No tens prou coixins?"

Us perfumem el cap i les mans, cremen essències delicioses. Preparen el te ritual enmig d'un anar i venir d'esclaves descalces i cobertes de joiells dragnadors, us adrecen els somrisos més encisadors i cándids. S'interessen desesperadament pel vermell dels vostres llavis o el vermell de les ungles.

Tot d'una u recordeu que sou escriptors i que heu vingut a descobrir psicologia femenina.

Si la dona és casada, li feu preguntar si té fills.

Ella respon invariablement orgullosa: "tres" o cinc.

Sovint es palpa el ventre — que el caitan i l'ample cinyell brodat dissimulen, i afegeix:

"Acl, un altre. (Es de bon gust fer grans demostracions de joia i d'admira-

ció)."

"Mistion!"

"Mistion sef!"

Si la dona és soltera, la més superficial de les educacions us prohibeix preguntar-li si és promesa. L'obligació d'ella és ignorar-ho fins vuit dies abans del casament. És possible que ho sapiga i fins que hagi llucat el promès del terrat estant o per darrera una cortina; això, però, són secrets que una musulmana de ciutat no pot lluirar ni a la pròpia mare... Aleshores li preguntem si té fills. "Mai", respon escandalitzada. I afegeix amb urgència: "El tenim a casa". Però les que no en tenen hi van a les dotze de la nit. No n'hi ha prou amb "haik" ni amb els vells que les cobren. "Els homes no han de veure ni els ulls, ni els peus, ni una mà de la dona com cal." Després d'això li preguntem si li agradaria casar-se. Plena de modestia i vergonya, us fa dir que... "no ho sap".

I cansada de respostes com aquestes, us en torneu a casa, més desorientada que mai, marejada de perfums i de te, desitjosa d'aire i de claror.

Un dia i un altre el misteri continua.

AURORA BERTRANA

Subscripció per als presos

	Pessetes
Suma anterior	422'55
V. F.	5'
Albert Marcé	5'
T. M.	5'
M. L.	5'
C. J. A.	5'
Cristófor Montón Blasco	1'50
M. C., autor bases d'organització Comitè pro-presos nacionalistes l'any 1920 (segona vegada)	1'
M. T., Acció Radical Catalana (segona vegada)	1'
Uns dependents U. S. A.	17'
Uns de Sang Nova	1'
Dos participants del viatge a Palma (Viatges LA PU-PLICITAT)	1'
Un pobre de solemnitat	0'10
Esther Casacuberta	5'
Joan Sitges	10'
	481'15

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Dia festiu. — Ahir, tant a la Generalitat com a l'Ajuntament, fou considerat dia festiu.

Amb motiu de celebrar la seva onomàstica, el governador general interí, senyor Pich i Pon, no va acudir al seu despatx oficial.

També era el Sant del seu secretari particular, senyor Pich Salarich.

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número de diumenge publica el següent sumari:

"Governació. — Circular dictant normes perquè pugui ésser demanat el reconeixement del dret que la Llei Municipal de Catalunya atorga als Secretaris, en exercici o no, i als funcionaris municipals que reuneixin, però, les condicions que s'esmenten.

Cultura. — Ordre disposant que siguin lliurats en dipòsit, al Patronat de Poble, per la Biblioteca de Catalunya, els volums que són esmentats, procedents d'aquell Monestir.

Economia i Agricultura. — Ordre Circular autoritzant la Caixa d'Estalvi de la Generalitat per tornar l'import dels dipòsits que hi foren constituïts per respondre del compliment de les disposicions imposades per la dissolta Junta Reguladora de Contingents en l'atorgament de permisos d'exportació.

I en el d'ahir: Governació. — Decret disposant la constitució d'una Ponència encarregada d'estudiar l'anteprojecte del Reglament de Funcionaris d'Administració Local de Catalunya, amb l'objecte de redactar el projecte definitiu.

Ordre publicant el canvi de nom del municipi de Sant Vicenç de Lluvaner, el qual, en virtut de referèndum, s'anomenarà de Sant Vicenç de Montalt.

Finances. — Ordre establint l'horari d'estiu en els Centres de Contractació de Valors i de Mercaderies que depenen de la Generalitat de Catalunya.

Cultura. — Decret nomenant Vocals del Patronat del Monestir de Poblet: el senyor Joaquim Guitert Fontserè i la senyora Anna Girona Claver.

Decret en virtut del qual i pels motius que s'esmenten l'Escola d'Art Dramàtic pren el nom d'Institut del Teatre de la Generalitat de Catalunya.

Ordre disposant que sigui obert novament al públic el Museu de Sant Pere de Galligans, a Girona.

El senyor Jover treballa. — El conseller gestor de Governació, senyor Jover i Nonell, ahir al migdia va rebre els periodistes i els va dir que havia acudit al seu despatx per a treballar i anar avançant la feina pendent, sense rebre, però, visites, ja que era dia inhàbil.

També va dir que les notícies que tenia era que regnava tranquil·litat absoluta.

REFECTURA DE POLICIA

Reunió de comissaris a la Prefectura. — Ahir al migdia el cap superior de policia va reunir al seu despatx els comissaris i caps de les brigades.

Abans de celebrar aquesta reunió ens va comunicar que anava a reunir-los per tal de donar-los ordres per a la bona marxa del servei.

Indocumentats detinguts. — Han estat detinguts per indocumentats els

subdits argentins Joan Bautista Martínez Rosan i Josep Ramon González Daña.

Aquest darrer fou expulsat a l'Espanya i ha tancat aquesta ordre. Ha estat posat a la disposició del jutjat de guàrdia.

Estrangers expulsats. — Per inde-sitjables i un cop aprovada l'ordre d'expulsió, han estat acompanyats fins a la frontera Edgar Stein, Mahomet Mustafá, Hans Strohen, Eduard Wuyter, August Won Det-Zong.

Escorcoll. — La policia ha procedit a practicar un escorcoll al domicili d'Emili Portell i Vila, considerat com a traficant de drogues tòxiques i s'ha incautat d'un punyal molt agut, una navalla bastant grossa i una clau anglesa.

Portell fou detingut i posat a la disposició del cap superior de policia.

Home mort per la guàrdia civil. — A la Prefectura de policia s'han rebut notícies de Cardona segons les quals en una casa de mala nota un individu promougué un fort escàndol. Presentada la guàrdia civil al lloc del fet, l'esmentat individu li feu front, la qual cosa motivà que la parella de la guàrdia civil es veiés obligada a disparar el fusell. L'avalotador resultà mort. Hom ignora, de moment, el seu nom.

Manifestacions del cap superior. — El cap superior de policia, senyor Alvarez, en rebre els periodistes, digué que no succeïa res de particular.

Contestant a preguntes d'un dels reporters, digué que referent a la qüestió de les vacants dels funcionaris de policia d'aquesta plantilla s'havia limitat a cursar les ordres rebudes de Madrid, i que no sabia a què obeïen, ja que no ho havia preguntat ni va sostenir cap conversa amb la Direcció General de Seguretat.

Els periodistes es queixaren novament de la manera com s'ells facilitava la informació. Li digueren que primerament es donaven dues notícies diàries dels fets ocorreguts i tramitats per les respectives delegacions o comissaries, i que ara solament en faciliten una, amb tot i que el senyor Torres Pellicer, cap de la Inspecció de C. d'Adm., vol fer-ho.

El cap superior cridà el senyor Torres, al qual donà ordre que donés les notícies que estiguessin al seu departament.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

Baralla. — A Badalona, un individu anomenat Alfons Mateu Ruiz, de 50 anys, domiciliat al carrer Arrius, núm. 36, i que se dedica a la venda de caramels, utilitzant una roda de sorts, té un amic anomenat Pere Javalaya Cortés, de 36 anys. Aquest darrer des de fa temps pretén associar-se al negoci del primer.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

El senyor Torres prometé de fer-ho així.

Ahir al matí, trobant-se a la platja d'Alfons Mateu, se li presentà Pere, i li reiterà la seva pretensió, i com que el primer s'hi negà el bufetell. Mateu, amb una navalla, produí diverses ferides al seu contrincant. Tots dos resultaren ferits a la cara i mans. Foren assistits al dispensari de Badalona, i després passaren a disposició del jutjat.

Estrangers detinguts. — La policia va detenir Pere Jordant Cates, de 46 anys, italià, el qual, malgrat de dir que és d'ofici calderer, no posseïx cap eina de les que s'usen en el seu ofici.

No se li coneixen mitjans de vida, i a més, fa un any que entrà clandestinament a Espanya. Vivia amb una dona hongaresa, la qual, segons sembla, està detinguda a Olot.

El detingut passà a la presó, i serà proposat per a l'expulsió.

Nova reorganització dels serveis de policia. — Segons sembla, el cap de policia té el projecte de fer una nova reorganització dels serveis. Amb aquest motiu, el personal de la Brigada d'Investigació Social, que actualment és al departament especial de Prefectura de policia, passarà a dependre, sempre de la mateixa brigada, a les declaracions de Barcelona i repartit, per tal que donin més resultat els serveis.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

A la disposició del jutjat. — La policia posà a disposició del jutjat número tres Josep Colomer Torres, el qual estava reclamat per un delicte d'atemptat.

EROTYL

Específic de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la circulació prematura (pèrdues seminals), de la feblesa i molt eficaç per a combatre la neurastenia en totes les seves manifestacions.

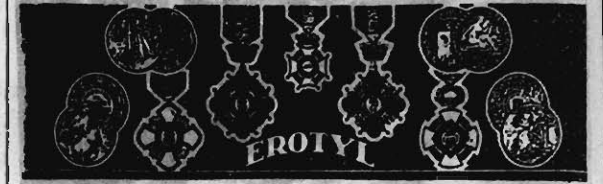
Es el més potant estimulanti de l'activitat neuro-capino-mèdulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulanti de les glàndules inieritales. Produïx pluriglándular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté ni estricnina, ni fosfura, ni cantharides, ni cap altre medicament esclatant.

PRODUCTE MAGNE I INSUBSTITUIBLE PER A RECUPERAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. Prospectes gràtula.

Laboratori Farmacològic de W. DUTREM
Alt de Sant Pau, 60 - BARCELONA - Telèfon 16651

Preu: 21'75 ptes.

les del senyor Lerroux són mantingudes i tenen algun sentit.

Així és més de contrastar encara si és té en compte que en el darrer Consell de Ministres els representants dels diferents partits no havien manifestat cap disparitat essencial i s'havien compromès, o almenys no havien posat cap obstacle al criteri defensat pel senyor Alcalá-Zamora.

Les baralles de les dretes

EL DEBATE es fany dels atacs que es fan contra la Ceda, i demana pietat als partits menors.

"Toca ara el turno, por lo visto, al ataque de que en la C. E. D. A. existe una división, ya latente, ya patente, porque cada uno viste la cosa como le parece. Y es claro que no habríamos de hacer ni alusión siquiera a esta nueva ocurrencia si no hubieran venido a última hora otros periódicos que no son de izquierda en auxilio de los periódicos del bienio."

Porque es evidente la coincidencia en los ataques de unos y otros. Sólo que lo que en aquellos no es justo, pero es comprensible, es en éstos imposible de comprender. Sabemos lo que pretenden los diarios del bienio en sus arremetidas contra la fuerza política de derechas más poderosa que hay en el día en la Cámara y en el Gobierno; van ahí el único adversario y cargan sobre él.

A falta de razones, recurren a los procedimientos que pueden. Después de todo, la elección de armas en estas contiendas periodísticas y políticas es una simple cuestión de probidad. Pero ¿cómo interpretar que otros diarios tan distantes de aquellos vengán a engrosar el escándalo interpretando y deformando de la misma manera los mismos incidentes y reconociendo las mismas gestiones y rumores? El blanco es el mismo: si esos ataques concentrados llegaran a tener eficacia, el único resultado consistiría en debilitar a esa organización política de derechas. Habrían contribuido unos y otros a lograrlo, pero el provecho sería solamente de los del bienio, que están al acecho y saben lo que quieren."

La situación política

HERALDO DE MADRID cree que después de la aprobación de los presupuestos, los dretes plantejaran el problema político i que es forjador un Govern equidistant de les extremes esquerrres i de la reacció.

"A pesar de la rápida marcha que en las Cortes lleva la aprobación de los presupuestos, es casi seguro que hasta el último día del mes en curso no se llegará a la definitiva aprobación de la ley económica."

En los círculos políticos viene hablando de una nueva fuerza política. Se trata de la formación de un partido republicano de centro, en el que, aparte de destacadas personalidades, han de participar elementos organizados ya en política, y de modo especial algunos sectores regionales. Tal partido vendría a significar i constituir un instrumento de Gobierno utilizable — en el caso de que las derechas planteasen el problema político después de aprobados los presupuestos — con fines de equilibrio político. En suma: un Gobierno de equidistancia entre la reacción i la extrema izquierda que restableciese la paz pública plenamente, liquidase el movimiento del pasado octubre, hiciera reverter a la República fuerzas obreristas, declarase su respeto a la investidura parlamentaria, restableciera la justicia, imponiendo su rápida sustanciación y afrontase el problema político de fondo mediante una consulta electoral."

El senyor Lerroux, aquest matí, en donar compte als periodistes de la signatura d'aquest decret, ha afeït textualment: "Convé fer remarcar que la presentació d'aquest decret no vol pas dir que tots els ministres de l'actual Govern estiguin obligats a defensar tots els punts de que consta el projecte de referència. Cada partit, en efecte, mantindrà el seu criteri".

Si aquestes paraules tenen algun sentit, volem dir que la reforma constitucional serà presentada al Congrés, no com a criteri tancat de Govern, sinó deixant a la Cambra llibertat perquè segueixi el camí que li sembli millor. Aquesta consideració ha produït en les reunions polítiques d'avui una sorpresa general, per tal com hom creia que els partits representats en el Govern estaven d'acord, almenys, en els principis bàsics de la reforma. La qüestió ja difícil d'ella mateixa, quedarà considerablement agreujada pel procediment que hom seguirà, si és que les para-

particular criteri d'alguna de les moltes persones que exerceixen autoritat, puix que en el decret no hi ha cap definició de què s'enten per bandera subversiva.

Nosaltres creiem que les banderes subversives, vagin o no acompanyades de la bandera nacional, no perden el seu propi caràcter i que àdhuc poden arribar a comprometre la significació del símbol de la pàtria. I creiem, també, que la bandera catalana, com les altres

IMPRESSIONS DE SICILIA

SIRACUSA

per Carme Montoriol Puig

Dintre poques hores serà Siracusa. La ho repetiu, interiorment, moltes vegades, i se sentia com si no pogués ésser, com si es tractés d'un d'aquells gèmits de joventesa que ben acauats, tan gènies, amb estranya volubilitat, potser per la mateixa certitud que tenien que no es realitzarien mai. I esteu a punt de veure, realment, el somni.

Siracusa! Màgia d'un nom. Per la sola eràcia d'aquest nom passen una frontera sense cap de les molèsties que el cas comporta. I la frontera que acaba de franquejar us obre les portes del país més car al vostre cor d'homes cultes—país de claredat; país ordenador de la gràcia—.

Intuitivament us diuen: "Fantasiegeu: no us heu mogut, per res, del regne gèlida".

No us n'heu mogut, i sou a Siracusa. Oh, s'equivoquen tots; s'equivoquen.

I sou vos; vos, el que teniu raó. És la terra benedicta de Grècia, la que petja; la terra mare. Us ho advertirà la bèl·la vostra emoció.

Exulteu: els vostres ulls s'humitegen, com en les grans alegries; un estrany segament de cames us immobilitza. Salve, Siracusa, flor de l'hel·lenisme a Occident, campiona de la civilització grega, èmula d'Atenes, de Cartago i de Roma!

Siracusa fou la ciutat més vasta de l'antiga Europa. Els segles i els homes s'han dispersat, però, quasi fins les runes, gens menys, el que encara en resta és grandiositat, imponent: un amfiteatre per als jocs dels gladiadors i una ara, on s'immolaven fins a 450 víctimes d'un cop; un dels teatres més grans del món grec, el perímetre del qual està marcat per sepulcres; jardins estranys, no arran de terra, ni tanpoc penjats—com aquells de Babilònia—; sinó en fossars profunds (les latomies—, jardins que foren, alhora, esgàsuls i tombes—; catacumbes vassilloses i, finalment, un castell, erigit amb mitjans grandiosos i una ampla xarxa d'admirables aqüeductes.

I les llegendes, que no han mort; els mites que la poesia creia i continuen vius a través dels segles.

Oh, font d'Àrctus, cantada per Píndar i per Virgili; tu, que en temps de Ciceró brillaves, abundantíssima, dintre una gruta!

El teu prestigi és tan gran que, encara avui, empenyada com ets dins d'un alt mur semicircular, les teves aigües esdevindrien salabroses, a causa, es creia, dels últims terratrèmols, i basta la grua subel·l de la corona de vers pàpius que l'enfonda per submergir-nos en la vella font. Ens sembla veure el teu somriure al fons de les aigües clares, gentil Arcadia, lleugera nimfa de Diana! Com tantes altres donzelles, tempestades intuítem de defugir l'amor. Et vas llençar a mar, a l'Hel·lida, esquivant la persecució del rei Alfeu i reaparegueres d'aquesta banda del Jóni, transformada en deu murmuriosa. Però l'amor no es donà, i corrent, també ell, sota les aigües, vingué a trobar-te. Era forçós que et guanyés la voluntat i que acabés per reconciliar-se amb tu.

Neapolis (ciutat nova): un dels cinc districtes en què es dividia l'antiga Siracusa, emplaçada sobre el coll Timentes, que domina la via de l'Anap i el Port gran, fins al lloc de la desembocadura d'aquest riu. Aci, a poca distància una cosa de l'altra, el teatre, una ara grandiosa, els temples a Demetri i a Perèpola, l'amfiteatre i el Timolcontion, amb el sepulcre de Timoleó, al voltant del qual sorgí un gimnàs.

El teatre, semicircular, d'un diàmetre de 134 metres, és un dels més grans del món grec. El seu construïdor fou Gerócle (478-467 a. C.). El lloc té alguna cosa de sagrat. Hi sentiu alejar, encara, l'esperit dels grans homes que hi passaren. En aquests grans edificis: Esquil, Píndar, Aristides, Plató; aci Timoleó, vell i cec, arrega els seus conciutadans; problemàtic, en aquesta escena es commemorà la victòria d'Ímera amb la representació dels "Perses" d'Esquil.

El sol declina. Contempleu el paisatge al vostre entorn.

Una gran ciutat, una ciutat immensa s'havia alçat, un temps, sobre aquestes camps, i, de la ciutat, no en queda res; a penes s'algun boç de mur, s'algunes pedres entre les moltes d'armelles i tarongers—arbres que no coneixia l'antiga Siracusa—. Fins la fac de la terra canviada—elementària de les roques del món!

Esteu a punt de deixar-vos envair per la melangia quan recordeu, amb reconfort del vostre esperit, que cada tres anys, vencedora del temps i de la mort, ressona encara, aci, la veu dels poemes trágics. A través dels segles, la força i la virtut de llurs accents no han sofert cap minva, i llur al·lu poderós destella, avui com abans, en l'ànima de l'audaç, les ànimes nobles de la situació i de l'heroisme. Què hi fa que tot hagi canviat, si això ens resta?

Visiteu, després, les "latomies", fossars enormes d'on els antics siracusans extreïen abans el mineral calcari emprat per a la construcció. Alguns d'aquests fossars són ple d'aigua; d'altres, conserven encara llur volta solitud per grans pilars. Tenen un aspecte fantàstic, la humilitat del sol i la reverberació de la llum—mentre els murs, altíssims, defensen el lloc contra els vents—hi han determinat la creixença de magnífics jardins.

Cal que no citi "L'Oració de Dionís", una de les oracions més belles de Siracusa, sinó la latomia del Paràdís. La seva entrada té la forma d'una enorme ocella humana, i a això deu el

La fi d'una llegenda romàntica

Spada ha estat executat

El famós Spada, "rei del maquis" com li deien, ha estat executat. Amb aquesta execució s'acaba una de les llegendes de bandolerisme romàntic que encara palpita a Europa. Les muntanyes de Còrsega han estat l'últim refugi del bandejat; protector dels humils, executor inexorable d'aferissades "vendettes".

El francès deu la seva famosa precisió i claredat a una regulació rigorosa en el sentit damentat. El castell no solament s'embaraleix amb l'abundor de sinònims (perquè la consistència la requereix en l'abundor de mots, i no pas en l'abundor matisada dels sentits), sinó que, únic idioma literari que es troba en aquest cas, ha arribat a tenir per agraïment l'aparellament de dues veus sinònimes o bé tractades com a tals: "Buscaba mi esparcimiento y solaz"; "Olvidando que con él había sido venturosa y feliz miróle con ira y enojo". Fa l'efecte com si parlessin a sordos o bé a durs d'enteniment. El castell es troba en el problema de realitzar determinades opcions si aspira a esdevenir un instrument precís de cultura; ja ha estat, en aquest sentit, també de bon guiatge l'obra de Pompeu Fabra.

Però l'abundor del llenguatge figurat, tan útil per a determinats tipus i determinats temperaments, és també ací innegable.

Parlem, per exemple, de quelcom assolit amb molta pena? Doncs podreu dir:

—Ens ho van fer guar. —Ens ho van fer delir. —Ens ho van fer escarrassar. —Hi van haver de posar set suades. —Hi van haver de posar el coll. —Sort que vam sirgar. —No es pot pas dir que ens ho regaleessin. Bon goig de les estriccions. —Ens ho vam haver de guanyar a pols. —No es va perdre pels fatics. —Va haver-hi set llegues de mal canvi. —Ells a romsejar i nosaltres a ésser-hi. —Van fer tots els papers perquè ho baguésim de glori. —Per anys i panys va llevar-nos el són això de veure com ells hi volien dormir.

Etc., etc., etc.

Posau per cas, ara, que allò que havíeu assolit amb tanta de pena us es dissimulí?

Doncs igualment podreu triar:

—Ho minven. —Ho escurren. —Ho escarboten. —Ho escratinyen. —Ho rosequen. —Ho escapen. —Ho van migrar. —Miren de neulir-ho. —La idea és que es torni esquilí. —Troben que escarrancin-ho, guany. —Els fa goig que no en faci tant. —Tot perquè s'escanyolava. —La millora és a la banda d'aprimar-ho. —Per aquest camí hi ha perill que aviat ni s'afegiri. —Que de què no en resta.

El miting de Lliga Catalana al Camp de Mar

Segons el Sr. Cambó, llevat de la Lliga, cap altre partit no restarà l'autonomia

Dimenge al matí va tenir lloc la inauguració de l'Ateneu Català del Guinard, afiliat a Lliga Catalana. Amb aquest motiu s'hi celebrà un miting. Hi parlaren el senyor Cardona, la senyora Roca d'Armengol, els senyors Perelló i Codolí, i va cloure l'acte el senyor Cambó.

Aquest començà el seu parlament dient que els actes polítics com el que celebraven eren una festa, perquè significaven una creixença. Va dir que quan un partit polític era servit per persones que feien sacrificis sense esperar cap recompensa, cap càrrec, ni la satisfacció de cap concupiscència, podia assegurar-se que tenia la vida assegurada per a l'esdevenidor. Acte seguit afegí que era més bonic ajudar que no haver de rebre.

Digué que no era cert que el catalanisme hagués estat superat perquè no podia ésser-ho. El que passa —afegí— és que ho sembla, car al nostre país hi ha massa snobs, i entre ells homes d'esquerra, per als quals Catalunya no és un fi, sinó una mitjà.

Continuà dient que Catalunya no podia ésser superada per ideals de classe, perquè només hi ha interessos de classe i no ideals, i sempre l'ideal triomfa d'aquells altres. Tornà a parlar dels snobs per dir que no sentien cap amor a la terra i que havien mort l'ideal català.

Es referí a les característiques de Lliga. Va dir que era el partit més catalanista de tots. Justament per això era el menys estrident. Afegí que Lliga no sentia odi contra Espanya, sinó al contrari, la volia més forta, perquè tant com forts fos més ho seria Catalunya. Fèu remarcar que la Lliga no era un partit revolucionari, sinó evolutiu.

A continuació atacà l'Esquerra, de la qual va dir que havia enfonsat les institucions autonòmiques de Catalunya i fet que la Lliga hagués de participar en la qüestió d'un règim transitori que repudia. Això, naturalment, per tal d'evitar que no es dispersin els materials epifonats en un moment insensat. Digué que tal fer aquests motius, que tant a l'Ajuntament com a la Generalitat, duïen a terme aquesta obra penosa.

Va dir que a l'Ajuntament de Barcelona ja començaven a notar-se, els efectes de la tasca constructiva de la Lliga. Afegí que a la Generalitat encara no es perceïen, perquè la tasca a realitzar era més feixuga, i perquè calia lluitar contra les escomeses que venien de Madrid.

Digué que podien col·laborar en aquesta obra perquè era el camí per a mantenir l'autonomia. Fèu ressaltar que la Lliga és un partit d'ideals; que la seva història política era immaculada.

Acabà el seu parlament dient que Catalunya tenia una missió històrica a complir.

COL·LABORACIÓ ESTRANGERA

De Flandin a Laval

Un sistema en crisi

Passa amb freqüència que en enjudiciar els esdeveniments polítics una bona part de l'opinió pública es deixa distreure per la part espectacular, externa, anecdòtica, d'aquells successos i no es fixa prou en les causes internes que constitueixen la seva entranxa impulsora. No deixa d'haver-hi part interessada en què això s'esdevingui; i com que aquesta part disposa de potents mitjans de difusió i publicitat, és natural que els empenyi en tals fins de "camuflatge". Mentre es mantingui la massa en el paper d'espectador, i es polaritzi el seu interès en les coses superficials, en anar i venir de congressos, en la munió d'escenes i decorat, hi haurà menys perill que es descobrixi la trama de l'enfollit, bastant més senzilla del que sembla.

Trobem un exemple recent i típic d'això en el desenvolupament de la darrera crisi francesa. S'han omplert moltes columnes de periòdics amb la relació dels incidents, posant de relleu els trets dramàtics de la mal anomenada batalla del franc. Flandin, ferit, a la tribuna, amb el braç en cabestrell, defensant pam a pam, fins al col·lapse físic, es darreres posicions del seu gabinet; la febre d'espectulació, els escorcolls policials als Bages, la fugida de l'ori, la breu existència del ministre Bouisson, nascut amb el calor dels aplaudiments de la gran premsa d'afers, però derrotat gairebé inesperadament a la Cambra; els esforços ineficaces de Pétit i, finalment, la formació del govern Laval.

Bons temes periòdics per a teixir amb ells una cortina de colors vius, i, naturalment, no s'ha perdut l'ocasió.

Quina parqueta, en canvi, pel que fa —darrera la cortina— a l'origen de tot aquest revol polític! Les al·lusions, més o menys imprecises, al dilema plantejat: deflació o desvaloració, no han bastat segurament per a informar un públic no especialitzat en la tècnica monetària. El tema bé mereixia ésser tractat amb més extensió i claredat, per la magnitud del problema en si i perquè aquest no és peculiar a França, sinó que afecta, amb major o menor intensitat, tots els països regits pel sistema econòmic imperant. Tractem de resumir, en aquest curt espai, els termes d'aquest problema, apartament insoluble.

França, com molts altres Estats moderns, es troba, des del magne malbarament de la guerra, en un carreró sense sortida visible dintre el règim econòmic-social present. Els grans grups d'interessos industrials, comercials i bancaris s'han apropiat dels principals recursos del Poder, i des d'ells han fomentat una política ruinosa en tots els sentits per a la col·lectivitat. Les seves campanyes nacionalistes han tingut el resultat d'enervar totes les forces, d'emmetzinar l'ambient internacional, de dificultar els assaigs, ja tan tímids, de desarmament, o tan solament de reducció de l'enorme aparell bèl·lic. Conseqüència directa —i és la que es tracta d'obtenir— ha estat la nova pujada d'armaments, amb tots els perills que entraïna per a la pau del món, però amb els esplèndids beneficis que reporta a una minoria intocable. Vegi el lector curios les xifres de dividends repartits per aquesta rama de la indústria destructiva.

A la vegada, i transportada al pla econòmic la bogeria nacionalista, s'ha anat contraent, reduint, els intercanvis comercials. De diverses maneres, identiques en el resultat: barreres duaneres cada cop més altes, contingents, restriccions de tota mena, s'ha tractat d'implantar aquesta insensateza —irrealitzable en el món modern, de creixent interdependència— que a hores hui ha donat per anomenar l'autarquia, i que consisteix, sobretot, a voler vendre sense comprar. Ambdues fases de la història nacional s'han combinat per crear un cercle viciós d'empobriment general; car mentre l'absorció d'una gran part dels recursos de la nació, sense esperança de profit ni de reproductivitat, pel pou sense fons dels preparatius guerrers, és causa de misèria, aclaparar el contribuent i tallar les fonts de riquesa, així mateix s'esdevé amb la disminució del comerç exterior, dels intercanvis, que al seu torn van apagant la ja minvada activitat econòmica útil.

L'efecte d'aquesta doble acció del nacionalisme pot admirar-se en les cues interminables dels sense treball. Heus ací un dels símptomes més clars de la fallida de tot un sistema. Si hi ha tanta misèria, eumig d'una abundor sense precedent; si els més estancats mancats del necessari quan els mitjans de producció moderna, detentats per uns quants, multipliquen la possibilitat de crear riquesa i benestar en termes mai no somnats; si aquesta mateixa abundor productora es converteix en major pobresa per a la massa, és que el mateix sistema és fals i nociu en la seva rel. Mai no podrà admetre's com a bo i sensat un règim econòmic en el qual hom destrueix blat i bestiar a tones mentre milions d'éssers pateixen fam.

Pel que fa a França, la situació ha arribat a aquests termes concrets: un pressupost aclaparador de 50 milions de francs; el contribuent, tan exhaust com l'èsser, i un dèficit de deu mil milions; sis mil en el pressupost i quatre mil en els ferrocarrils. (El cas d'aquest servei públic, en què la col·lectivitat ha d'intervenir, és, per fer-hi càrrec de les pèrdues, és un cas més en la llargada sèrie.) On trobar tan enorme suma?

Heus ací el dilema. Dos mètodes es preconitzen: devaluació i deflació. Desvalorar la moneda és un recurs que han emprat ja uns 50 països, entre ells França en 1926. Procura en general un alijament passatger, és més, a favor, un breu increment en l'activitat comercial interior i sobretot exterior. Disminueix també, de moment, el pressupost passiu de l'Estat. Diguem-ho clarament: la desvaloració és un mètode que equival a una inflació moderada. Els seus efectes no poden ésser molt duradors. França mateix n'és exemple, ja

El Comitè Luis de Sirval

HA ADREÇAT A LA PREMSA LLUIRE D'ESpanya, ALS PARTITS I ORGANITZACIONS D'ESQUERRA LA CRIDA SEGUENT

Set periodistes valencians de filiació política dispar, però units pel record de l'amit, del company, del periodista valencià Luis de Sirval, mort a Astúries en l'exercici de la seva professió, ens hem posat d'acord per constituir a València un Comitè que porti el seu nom. Qui pot contestar-nos la legitimitat d'aquesta iniciativa? Qui el nostre dret a exigir, en nom de la nostra dignitat professional i de la més estricta justícia, la depuració de les responsabilitats per aquell fet furtiu?

Avui es coneixen tots els detalls sobre la mort de Luis de Sirval i els noms dels seus autors. L'advocat de la família de Sirval ha demanat per tres vegades el seu processament i presó. Existeixen vint-i-sis testimonis de càrrec, tots presencials, de l'assassinat. No obstant, els que el cometen gaudixen de llibertat i constitueixen una coacció i una amenaça constants per a aquests testimonis imparcials. Nosaltres, i amb nosaltres, n'estem segurs, tota l'opinió sana d'Espanya, no podem consentir aquesta impunitat, car això seria tant com deixar la vida de qualsevol periodista digne a mercè de la gent interessada en què no es conegui la veritat.

Per al compliment de la missió que s'ha imposat aquest Comitè recaptat l'adhesió i el suport de tota la premsa lliure d'Espanya i de tots els partits i organitzacions d'esquerra. Perquè la campanya pugui adquirir l'extensió i importància que mereix, instem els periodistes d'esquerra de les principals ciutats d'Espanya a constituir Comitès similars al nostre i que actuen d'acord amb el nostre.

Aquest Comitè es proposa editar aviat un opuscle sobre la vida i la mort de Luis de Sirval. Aquest opuscle, que serà una veritable acta d'acusació, servirà de documentació i de propaganda als Comitès que es constitueixin i als partits i organitzacions d'esquerra que ens donin llur adhesió. També ens proposem organitzar quan les circumstàncies ho permetin, un gran acte públic a València a fi d'exigir la depuració de les responsabilitats, de totes les responsabilitats, sobre la violenta mort de Sirval. No parem en la nostra dèria de procurar que es faci justícia.

Tota la correspondència per al Comitè "Luis de Sirval" ha de dirigir-se a: Eduard de Sirval-Higón, carrer de Burriana, 23, tercer, València.

V. Marco Miranda, president; Juli Just, Isidre Escandell, Frederic Míllana, Angelí Casterany Font, Julià G. Gorin, Albert A. Carbó, secretari.

La revella de Sant Joan

Concurs d'horisensies i alfàbregues

No caldrà dir-ho. Però el fet és que la revella de Sant Joan va resultar molt animada, tant i més que no les anteriors.

Va fer bon dia, bufa un ventet una mica fresc —la qual cosa, naturalment, té un valor apreciable— i així va fer que al vespre tothom es llançés al carrer, disposat a contemplar la fantasmagoria dels focs, i a no eixordar-se en sentir petar les descàrregues de les piles i els trons.

La gent va fer una destrossa enorme de comes i se celebraren balls de darrer i ballades de sardanes a molts llocs de la ciutat.

El Parc de Montjuïc, el Tibidabo, La Barceloneta i altres llocs d'esbarjo, es veïeren concorregutíssims. Molta gent, molta alegria i avui, molta son i algun que altre petard que quedà sense esclatar i que ahir aprofitaren els nois per recordar-nos la revella.

Ahí, al carrer d'El Setge de 1714 i el Paralel, es cremaren les falles que els valencians residents a la nostra ciutat solen aixecar cada any.

I ara, a esperar que Sant Pere ens porti més alegria amb la seva pròxima revella.

Crim passional

Home mort a la barriada Artigues de Badalona

Badalona, 24. — La guàrdia civil tingué coneixement que al barri Artigues, d'aquesta ciutat, havia resultat ferit de gravetat un home a conseqüència d'una baralla i que un cop traslladat al dispensari municipal havia mort abans que hom li pogués prestar auxili. Sembla que tenia seccionada la gola. Pràcticament els oportuns esbrinaments, l'autoritat ha sabut que la baralla que originà el fet va ocórrer al carrer de Valenti Almirall i que hi prengueren part Avellí Verrogo Corchado, de 37 anys, natural de València d'Alcàntara (Càceres), i Joan Antoni Campoy Blázquez, de 43 anys, natural de Lorca (Múrcia), domiciliat al carrer de Puigverd, núm. 19, barri de Lleidà. Els motius de la baralla, segons versions recollides per les autoritats, foren deguts a que Avellí pretenia seguir la dona del Campoy, anomenada Teresa Martínez, la qual ho comunicà al seu marit i aquest, amb una navalla, es presentà al domicili de la víctima i després de fer-lo sortir al carrer l'agredí amb l'esmentada arma i li produí les greus ferides que li han ocasionat la mort. Avui, a les dues de la matinada, la guàrdia civil ha detingut Campoy, al qual duià al domicili d'una navalla marca Montserrat amb la qual se suposava que va cometre l'agressió. En el moment de la detenció aquest encara anava tacat de sang. En el fet intervé el jutjat municipal, que ha ordenat que el cadàver fos traslladat al Dipòsit per tal que li sigui practicada l'autòpsia.

EL CONCURS

Dimenge a les vuit del vespre, i organitzat pel Patronat de la Rambla de les Flors, tingué lloc el V Concurs d'Horisensies i Alfàbregues, enmig de gran animació.

El Jurat del Concurs es trobava compost pel president del Patronat, el senyor senyor Joan Viza, qui portava, de més a més, la representació del senyor Pich; el senyor Santacana, president de la Comissió de Proviements; els membres del Patronat, senyors Sabater, Barceló, Pagès, Reig, Mercader, Griera Ramon (de la Comissió de Parcs i Jardins); el secretari del Patronat, senyor Brandyol; l'oficial de Cerimonial, senyor Oller; Vel, director del Mercat de Sant Josep; Francés Permanyer i Nogué, president dels Amics de la Ciutat, i l'excmo. Sr. D. Joan Viza.

La Rambla de les Flors llujà en aquella hora una multitud extraordinària, i la Banda Catalana, situada a la plaça de la Minerva, executà, de set a dos quarts de nou, ballables vuitcentistes, aplaudits pel

Han estat destituïts 58 funcionaris de la policia

Segons notícies recollides a Prefectura, ahir a la matinada es rebé un telegrama del ministeri de la Governació pel qual es donaven ordres al cap superior de Policia a fi que es procedís a incautar-se de les plaques i carnets de 58 funcionaris de policia.

Afegia el telegrama que, previ informe de la Junta superior de Policia, el ministre havia acordat el cessament dels que s'esmentaven de la plantilla de Catalunya.

El senyor Cambó

El senyor Cambó ha estat a Madrid.

El senyor Cambó

El senyor Cambó ha estat a Madrid.

El senyor Cambó

El senyor Cambó ha estat a Madrid.

El senyor Cambó

El senyor Cambó ha estat a Madrid.

El senyor Cambó

El senyor Cambó ha estat a Madrid.

SI ES ELECTRIC
CARRER MORALES, 11 (Antic D'Alfons)

Les Lletres i les Arts

Panorama Universal de les Lletres

El Congrés Internacional d'Escriptors. — A propòsit d'aquesta reunió internacional d'escriptors d'esquerra que se celebra aquests dies a París i on es debaten dos punts de vista interessants: el liberal d'esquerra i el marxista, en l'únic: relació amb la cultura, ha dit un dels ponents, Jean Guéhenno, que els escriptors, durant cinquanta anys, han jugat damunt llurs diferències individuals. "Avui — diu — l'esforç vers la comunió els sembla que val tant com l'esforç vers la diferència." Segons ell, al segle XIX li ha mancat coratge. Els escriptors s'han trobat separats de les lluites populars. Exemples: Rimbaud, Baudelaire. "Rimbaud — diu Guéhenno — va creure que "canviar de vida" podia ésser un afer individual, i es va evadir. Canviar de vida no pot ésser sinó afer de tots els homes, i en la mesura en la qual s'associa al destí i se sotmet a llurs proves. A darrers del segle passat els escriptors, fastiguejats del món que els voltava, van voler fer dels mateixos uns éssers incomparables. Però no van saber fugir del perill que aquesta actitud duia amb ella: es van desviar i es van separar de l'humà. Hi ha en ells com un honor d'ésser semblants." Segons Guéhenno, el present Congrés establirà que no es pot fonamentar un gran art damunt un tal sentiment. Si els escriptors són conquistats per l'amor de l'humà, per la comunió amb els semblants... "no pot crear un moviment semblant al que va determinar la fe dels primers romàntics a començament del segle dinovè. Tinc el sentiment — diu Guéhenno — que ens trobem actualment, en ell, que afecta la literatura, al moment més baix de la crisi. Un moviment de disbauxa. Podem esperar que els escriptors s'esforcen per a tornar a l'humà i abandonaran la vanitat de separar-se'n." Guéhenno, promaxista, diu que no es pot oposar marxisme i humanisme. Segons ell, el marxisme és un humanisme més precís, que no vol ésser enganyat, que evita tot verbalisme, "un humanisme que conèix el poder de les coses i vol vèncer-les".

* "La Cultura com a ser viuente". — Aquest llibre, de Leo Frobenius (Madrid, Espasa-Calpe 1935), s'acaba de produir en castellà. El seu autor és una de les figures de més relleu en l'etnografia contemporània, i potser la màxima autoritat en qüestions d'etnografia africana, tema que gairebé ha descobert. La seva *Historia de la Cultura Africana* és un d'aquells llibres que revelen un nou món i que estan prenyats de suggestions. En el llibre que ara començem surt de l'esfera dels fets concrets per a teoritzar la funció de les seves pròpies experiències. Per a Frobenius la cultura és, enfront dels seus representants humans, un organisme absolut. Cal considerar cada forma cultural com un ésser viu individual que passa un naixement, una infantesa, una virilitat i una senilitat. Les formes culturals estan sotmeses a processos individuals de creixement que corresponen al desenvolupament de l'individu humà. Per tal d'escatir exactament l'evolució de la cultura, Frobenius crea el terme *Poidennia*, que ve a ésser l'ànima de la cultura, i en funció d'aquest terme es dedica a analitzar el seu tema. El tema és interessantíssim, i el llibre, ple de suggestions, però està escrit en un estil difícil i amb una terminologia que ho és més encara. És a dir, un llibre típicament germànic.

* El "Napoleó" de Ludwig. — En el moment que la figura de Napoleó ha pres un relleu extraordinari, per la troballa de les seves cartes a Josefina, i quan es multipliquen en la biografia universal els llibres sobre aspectes o moments de la seva vida, ha sortit una edició de l'obra d'Emil Ludwig, que, sense perdre la dignitat de presentació, arriba a totes les mans, sense implicar, per part del lector modest, un esforç massa extraordinari. Cal recordar que és el "Napoleó" l'obra que situà Emil Ludwig al primer rang, per no dir al davant, de tots els cultivadors de la història biogràfica. Ludwig, en aquesta obra, a base de material de primera mà, segueix pas per pas la vida de Napoleó; ens en dona els fets, els moments i ens situa sempre en l'ambient extern i en l'estat d'esperit del personatge, per explicar-nos el fet i treure'n la línia d'humanitat que calgui. Ludwig, en el seu "Napoleó", no ha oblidat en cap moment que la fidelitat històrica és, en realitat, la cosa més essencial d'aquests estudis biogràfics. Tots els recursos d'escriptor, tot el dramatisme i la composició d'escenes, art en el qual el gran biògraf té un mestratge indiscutible, han d'ésser posats sempre al servei de la veracitat històrica. I ve d'aquí l'interès apassionant i la força del llibre de Ludwig. La figura central pren vida en les pàgines del llibre, i és projectada sempre davant dels ulls amb un accent sempre humaníssim i amb una proximitat impressionant.

* Lope de Vega. — Acaba de publicar-se, sota el títol *La vida asarosa de Lope de Vega*, una magnífica aportació al centenari. Ens plaix que hagi sortit d'una editorial de Barcelona aquest llibre, que fa honor a la nostra tipografia i que és, evidentment, la millor biografia de l'autor de "Fuenteovejuna", publicada fins avui. La signa Astrana Marín, prestigi espanyol indiscutible en gèneris clàssics, gran observador, home

de biblioteca i d'arxiu, però, alhora, amb un sentit impecable i amb un criteri de veracitat i de claredat absoluta. En aquesta biografia — que és la seva millor obra — Astrana Marín utilitza un material de documentació de primera mà i el serveix al lector amb tota l'amenitat del seu estil, sense que, per aconseguir-la, li calgui ni desvirtuar els fets ni perdre'ls en comentaris. Aquesta vida de Lope de Vega és feta a l'estil de la biografia moderna. Els personatges són situats dintre l'ambient; la vida de l'escriptor és vista en tots els seus caires; la creació de les seves obres en cada moment, reviu en aquest llibre amb una força de suggestió impressionant. El títol respon exactament, no solament al que és el llibre, sinó al que fou, en realitat, la vida de Lope de Vega. La biografia no aspira, doncs, a justificar el títol, sinó a resumir en dos mots una vida i, al costat de la vida, explicar i valorar l'obra. La biografia d'Astrana Marín és ben bé el fruit que hauríem d'esperar de les commemoracions. No han de tenir per única efície la glorificació d'un nom, sinó aspirar a fer conèixer de debò, la figura glorificada. A través d'aquesta biografia, el lector devot de Lope de Vega es trobarà acarat el gran poeta i, sobretot, podrà acarar-se més familiarment a la seva obra.

Xixé. — Els Amics del Poble Xinxé publiquen un butlletí mensual, en francès, *Chine*, que forneix una documentació preciosa precisament quan el gran poble asiàtic és víctima de totes les cobajances. Adreueu-vos a M. Elieble, 5, Rond-Point Bugeaud, París (XVIIe).

RAMON N. GERALD

Un llibre cada dia

Lluís Querol i Roso: "Negros y mulatos de Nueva España. Historia de su alzamiento en Méjico en 1612"

Tiratge a banda dels "Annals de la Universitat de València"

València, 1935

D'encà de la picant solució del Pare Las Casas propugnant la substitució dels indis pels negres en els durs treballs de la naixent colònia americana, que la història del Nou Món ha estat tota ella sota el signe turbulent de les oposicions racials.

Es aquest un destí del qual han gaudit les colonitzacions de tots els temps i de tots els indrets. El contacte de l'indígena i del colonitzador, malgrat el principi de desigualtat que és a la base de tot fet colonial, com a raó suprema de la seva existència, no ha deixat de produir (a banda dels fenòmens polítics, socials i econòmics especialíssims) una barreja infinitament matisada i complicada, de sub-races, que no ha fet més que agreujar el desequilibri moral i polític que és permanent al si de tota societat colonial.

Això és avui encara, una "veritat" evident. Mes, potser és a l'Amèrica (per la perspectiva històrica amb què ja compta) on millor l'home pot observar-ho. Junt al blanc, europeu o crioll, apareixen l'indígena americà i el negre africà, amb els seus creuaments, mestissos, mulats, zambos, i tota la inexhaustible gamma de les sub-aliànques, donant naixença a una societat separada en compartiments, feréstegament isolats pel sentiment més dur i inescorribable: el menyspreu racial dels uns, correspost pel més rancuniós dels odis en els altres.

Als segles colonials, com en aquest darrer d'indpendència, tota la vida americana no ha estat altra cosa que una constant lluita d'una classes socials contra les altres, privilegiats contra oprimits. El mateix aixecament independentista, no és sinó el darrer episodi d'aquell esforç secular per l'assoliment d'una igualtat legal, ja que no social entre els individus de raça diversa. Els episodis d'aquella lluita sorneguera i inlassable són infinitos. Ara mateix tenim davant nostre un estudi que ens parla d'un dels moments crítics per què passà la societat mexicana als inicis del segle XVII. Als darrers anys del virregnat de Luis de Velasco "el Segundo", durant el govern de l'arquibisbe Fra García Guerra i sota l'interregne regentat per l'Audiència mexicana, els anys 1609, 1611 i 1612, una sèrie de moviments i conspiracions ens mostren els negres i mulats de la Nova Espanya, disposats a una aventura que els havia de valer una repressió duríssima com a sanció als seus somnis d'un Imperi negre al Nou Món. Havien de passar els anys, segles encara, perquè aquells ànsia d'emancipació social i política tingueren una realització infinitament més modesta, duta a terme pel Napoleó negre Toussaint-Louverture, en un recó de la petita illa de Haití.

Lluís Querol, utilitzant una Relació anònima conservada a la Biblioteca Nacional de Madrid, ha construït un esquema suggestiu de les inquietuds i aspiracions d'aquelles classes esclavitzades del Mèxic colonial, odiants els blancs i menyspreant els indis, sentint-se per sota un vernís cristianitzat i "civilitzat" radicalment estrany al món en què eren incor-

porats de força i plens de les remors intimes i de la crida irresistible del Continente negre. Aquest curt treball és semblant a una aportació digna d'ésser presa en comte i per a una futura elaboració de la història íntima i del coneixement de la vida social en la més gran experiència colonitzadora de la raça blanca. Cal esperar que En Querol i Roso tornarà a noves investigacions i que ens donarà altres notícies saboroses sobre aquests petits fets, humils i plens tanmateix d'un ressò ben humà.

E.-G. NADAL

València, juny de 1935.

EL CORREU D'AVUI

* Repartiment de premis a l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi. — Demà, a les set de la tarda, celebrarà sessió pública a la Casa Llotja. El secretari llegirà la Memòria reglamentària, i tot seguit es lliuraran els següents premis: Bors de viatge costejada per l'Honorable Generalitat de Catalunya (any 1934), senyoreta Maria Pou i Bosch, Medalla d'Or, "Exposició de Primavera" (any 1934), senyor Francesc Marsà. Premis comite de Lavern (any 1934): premi de 500 pessetes, senyor Josep M. Jiménez Bots; premi de 250 pessetes, senyor César Vila García. Medalles Josep Masriera (any 1933): medalla d'or, senyor Josep Garriga Ponç; medalles d'argent, senyors Joan Benavent Santandreu i Manuel Ricard Serra. Any 1934: medalla d'or, senyor Joan Benavent Santandreu; medalles d'argent, senyors Antoni Porret Mas i Artur Potau Torre de Mer. Medalles d'argent, Escola d'Arts i Oficis Artístics i Belles Arts (Curs del 1933 a 1934): Dibux lineal, senyor Desideri Juste Ribes; Dibux artístic, senyors Mentor Blasco Martel, Carles Mesures Gimpera, Francesc Espriu Puigdollers, Rafael Parcerisas Corberó i senyoreta Consol Matos Català; Tècnica i Història de les Arts Decoratives, senyoreta Alina Górczyc Ginter; Teoria i Història de les Belles Arts, senyoreta Montserrat Buyé Rodríguez; Composició decorativa escultora, senyor Enric Saperes Gil; Anatomia artística i dibux del natural en moviment, senyor Antoni Català Gomis; Perspectiva i Escenografia, senyor Josep M. Notario Ribera; Colorit, senyor Martí Bas Blasí.

* Els interessats que encara no ho han fet podran signar els fulls corresponents.

ASSOCIACIÓ DE MESTRES NACIONALS DE LA "PROVINCIA" DE BARCELONA

Per al dia 7 del proper mes de juliol hom ha convocat reunió de Directiva per a resoldre sobre els diferents punts consignats en l'Ordre del Dia prèviament comunicada als senyors presidents de les Associacions de partit.

Caldrà que aquestes es reunissin i veïssin quins articles del projecte de Reglament de l'Associació Nacional cal suprimir o modificar per tal que els senyors delegats, en discutir-se aquest punt, portessin solucions concretes. No cal dir que aquesta Permanent confia que faran un estudi seriós de tots els altres apartats de la convocatòria a què ens referim amb el fi que la reunió a celebrar sigui profitosa i que els acords que s'hi prenguin reflecteixin el desig i pensar de tots els mestres associats.

Per una sèrie de conferències en relació amb els països visitats i llur especialitat.

VIATGE DE FI D'ESTUDIS.

La Direcció de l'Escola de Treball convoca els alumnes que han de prendre part en els proxims viatges de fi d'estudis i que consten en la llista que fou definitivament tancada el dia 17 dels corrents, en una reunió que ha de tenir lloc a la Sala d'Actes de la mateixa Escola avui, dimarts, a dos quarts de vuit del vespre. Aquells alumnes que no es presentin ni remetin cap excusa per la seva manca d'assistència quedaran exclosos de la dita llista d'expedicionaris, per entendre's que tàcitament renuncien al viatge.

La Comissió de Foment de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, d'acord amb la Comissió Tècnica, prepara per a la primera quinzena de juliol una visita escolar a Poblet.

Aquest any, el qual assistiran alumnes de totes les escoles catalanes, haurà de constituir, segurament, un dels sèpsics més emotius que s'hauran celebrat aquests darrers temps a l'Històric Monestir, en commemoració de la seva restauració.

Per a details hom pot adreçar-se a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Arcs, 1, pral.

CONTROVERSIES SOBRE TEMES SOCIALS

Aquesta tarda, a les set, serà continuada la controvèrsia iniciada el dimarts anterior sobre "Estudi de les causes de la desproporció existent entre el volum de la legislació social i la seva eficàcia" i que l'Associació de Graduats i Alumnes de l'Escola Social de Barcelona ha confiat al graduat senyor Lluís Vives i Bonet. L'acte tindrà lloc al local de l'Associació.

EL PROBLEMA DELS NENS SENSE ESCOLA

Amb el fi d'orientar tots els mestres particulars en general i els seus associats en particular respecte a l'ofertament a l'Ajuntament de Barcelona per a solucionar el problema de l'alumne sense escola, la Unió de Professors Particulars del Districte Universitari de Barcelona (Hospital, 95, pral.), tindrà oberta el dijous vinent, de sis a nou de la nit, una oficina especial d'orientació i consulta.

El resultat d'aquestes investigacions ha estat que el principi actualment es troba absent del castell. El dijous, 9 d'agost del 1935, fou vist per darrera vegada a Bellignies, en ocasió d'assistir a un enterrament. Després ningú no l'ha vist més en els seus passeigs habituals.

NOTICIARI

La Societat de Tisiologia celebrarà sessió científica avui a les set de la tarda. Es descabellaran les comunicacions següents: Doctors R. Dargallo i E. Bieto: "Abscès pulmonar i tuberculosi pulmonar clínicament subsegüent". Doctor J. Abelló-Pasqual: "Hemoptisi. Estudi clínic i anatomopatològic". Doctors L. Sayé, Rit. Shelton, J. Domène-Alzina i J. Argemir: "Sobre el diagnòstic bacteriològic de la tuberculosi" (tercera comunicació).

L'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrarà sessió científica extraordinària avui a les deu de la nit, en la qual serà presentada la següent comunicació: Doctor Antoni Oriol i Anguera: "Concepte actual de les distrofies". L'acte tindrà lloc al nostre estatge social.

La Societat Catalana de Ciències celebrarà la sessió de clausura del curs 1934-1935 avui, en la qual el doctor J. Pasqual Vila pronunciarà una conferència sobre el tema "As-

UN CRIM QUE VA COMMOURE EL MON

La veritat sobre l'afusellament de Miss Edith Cavell

A la recerca del príncep de Croy

Hem sabut que el diumenge, 15 d'agost, tindrà lloc a Bellignies una festa religiosa de certa importància amb processó i tot, i cal creure que el príncep... assistirà, si és que troba a Bèlgica. És indispensable d'establir una estreta vigilància i portar a cap l'arrestament del príncep d'acord amb el cap de policia de Maastricht han estat preses les mesures necessàries. Mentrestant, el castell serà vigilat continuament per dos agents secrets.

Lloctinent Bergan. — Però totes les recerques foren inútils, i Bergan i tots aquells a les seves ordres foren energicament blasmat per haver deixat escapar llur presa.

Els policies, a desgrat de llur astúcia, eren força lluny de sospitar que durant tot aquest temps el príncep "magava tranquil·lament a Brussel·les, gairebé a llurs barbes."

En canvi, els membres de l'organització anaven caient l'un darrere l'altre a les mans de l'enemic. El dia 9 d'agost, el farmacèutic Severin; tres dies després, Dervu, l'apotecari de Mons, i al cap de tres dies més, Auger Joly, l'home que havia salvat el soldat Stanton.

Al mateix temps que Joly els alemanys havien arrestat Lluís Lladriès-Tellier.

Bergan engrandí el seu camp d'acció. El 17 d'agost, Hostelet fou empresonat i els arrestaments continuaren sense interrupció per tot el districte de Mons.

La princesa Maria de Croy, dreta darrera les cortines d'una finestra, al castell de Bellignies, devingué pàl·lida com una morta un dia que veié un automòbil que passava pel davant del seu reixat. Al cotxe, sota la guarda de soldats alemanys, hi havia una de les amigues més estimades, la fràgil comtessa de Belle-vill'. Estava acusada d'haver fet entrar soldats aliats a Brussel·les per a posar-los a les mans de Miss Cavell.

Els propers capítols són: Parany. Si no és trobat el príncep, la princesa.

Cursos i Conferències

CURS ELEMENTAL DE CATALA

Demà, dimecres, dia 26, començarà a l'Ateneu Polytechnicum un curs elemental de català, a càrrec del professor senyor Jaume Aina. Aquest serà donat durant tot l'estiu els dies dimecres i divendres, de les vuit a les nou del vespre. A la secretaria de l'Ateneu, Alt de Sant Pere, 27, continua oberta la inscripció.

NOTICIARI

La Societat de Tisiologia celebrarà sessió científica avui a les set de la tarda. Es descabellaran les comunicacions següents: Doctors R. Dargallo i E. Bieto: "Abscès pulmonar i tuberculosi pulmonar clínicament subsegüent". Doctor J. Abelló-Pasqual: "Hemoptisi. Estudi clínic i anatomopatològic". Doctors L. Sayé, Rit. Shelton, J. Domène-Alzina i J. Argemir: "Sobre el diagnòstic bacteriològic de la tuberculosi" (tercera comunicació).

L'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrarà sessió científica extraordinària avui a les deu de la nit, en la qual serà presentada la següent comunicació: Doctor Antoni Oriol i Anguera: "Concepte actual de les distrofies". L'acte tindrà lloc al nostre estatge social.

La Societat Catalana de Ciències celebrarà la sessió de clausura del curs 1934-1935 avui, en la qual el doctor J. Pasqual Vila pronunciarà una conferència sobre el tema "As-

crania molecular". L'acte serà públic, i tindrà lloc a dos quarts de set de la tarda a la sala de conferències de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques, Laietana, 31.

La Societat Oftalmològica de Catalunya celebrarà sessió avui a les vuit del vespre (Casal del Metge). Els temes anunciats són: Doctor H. Arruga: "El restabliment operatiu de la permeabilitat llagrimal en els casos que ha estat extirpat el sac". (Presentació de malalts). Doctor A. Vila i Coro: "Tractament del desprendiment de retina per l'electrocoagulació catòdica. Descripció clínic d'una nova varietat de conjuntivitis purulenta del no nat".

Demà, a les set de la tarda, l'Acadèmia de Medicina celebrarà la quarta sessió pública, dedicada als "Estudis sanitaris de l'Acadèmia de Medicina (Secció d'Història)", en la qual l'enginyer sanitari senyor C. Molines Opisso tractarà de "El destí de les «combraries» i de les aigües «residuales»".

Xe i Calico CASÀ DE CANVI COMPARTIMENTOS JOIES D'OR PLACA DE L'ANGEL 3

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS

PARTEJO DE GRACIA 28 INSTITUT CATALA DE LES ARTS DEL LLIBRE

Exposició i concurs d'gravats Fins al 30 de juny

SYRA

DIPUTACIO, 262 - TELEFON 18710

Objetos de arte y dibujos GRANER, LLANADOR, CAMPS-RIBERA, COMELENAN I GAUSACHS (Exposición del G. A. I.)

JOAN RAURELL Fins al 28 de juny Dibuix

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT. 229

Exposició de gravats i dibuixos EXPOSICIO - FIRA DE DIBUIXOS

SALA RENART

Diputació, 271. - Telefon 18217

Exposició de gravats i dibuixos SELECCIO DE DIBUJOS DE DIVERSOS ARTISTES

Fins al 6 de juliol

SALA BARCINO

RAMBLA DE CATALUNYA, 29

MARCS, GRAVATS, PINTURA MODERNA

LLIBRES!!

Autògrafs, dibuixos, aquarelles i altres importants assortiments de gravats de Barcelona

(Qualsevol) i vint i nou de juliol a les vuit

Metropolitana

LLIBRERIA VELLA I NOVA

Canuda, 31, baixos de la Sala Múser

No podem publicar les notes

pregades que no vinguin es-

crites en català i amb un

imbre o signatura coneguda

AMNISTIA!

Després del 6 d'octubre, Règim

transitori. Defensa de la Cons-

titució i de l'Estatut

La vista davant el Tribunal

de Garanties

L'apuntament. Versió taquigrà-

fica de les sessions. Fall i vota

particular

AMNISTIA!

Aquest llibre contindrà el text íntegre de tots els documents, molts dels quals només

han pogut ésser publicats abans parcialment, que a partir de la Llei de Contractes

de Conreu fins a la vista de la causa contra el Govern Català davant del T. G. C.

són indispensables per a seguir la gestació i les conseqüències dels esdeveniments

del 6 d'octubre.

Per a encàrrecs, a LA PUBLICITAT, Coria Catalana, 589.

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

25 DE JUNY DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377'4 m.

780 Kc.

12: Senyals horaris, i secció

femenina. 13:30: Informació

teatral i cartellera. 13:55: Secció

cinematogràfica. 14: "La Paraula",

emissió de les dues de la

tarda, i actualitats teatrals i mu-

sicals. 14:30: "El fet del dia", per

Joan Alavedra, i butlletí oficial

de la Genedalitat. 15:55: Borsa

del treball; sessió radiobènfica,

i recital de violí per Juli Jarque,

pianista Rosaura Coma. 18:30:

Sessió infantil de ràdio Barcelo-

na: rondalles, contes, consells,

etc. 19:30: "Viajes, excursi-

ons i esbrinaments imaginaris",

conversa per Adrià Gual. 19:45:

Cotitzacions de monedes. 20:

"La Paraula", noticiari esportiu.

20:45: Noticiari des de la Re-

da de LA PUBLICITAT.

20:55: Cotitzacions de mercade-

ries, valors i cotons. 21:35: Con-

cert per la societat coral "Les

flors de maig", sota la direcció

del mestre Joan Carbonell. 22:35:

Emissió des de Madrid. 22:30:

Radioteatre d'E. A. J.: la com

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

Entre els radicals hi ha disconformitat pels oferiments que el senyor Lerroux ha fet a la Ceda a Salamanca

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

La formació política ha tingut interès. S'ha comentat la forma com varen ésser traslladats, ahir, als penals de Puente de Santa Maria i Cartagena, el President i els consellers del darrer Govern de la Generalitat: sobre aquest extrem, però, ens atemem a la informació exacta, ja que seria inútil d'advertir altres apreciacions.

Els comentaris polítics han girat avui, en les primeres hores de la tarda, al voltant dels discursos pronunciats ahir pel senyor Lerroux a Salamanca amb motiu de l'homatge als senyors Gil Robles i Casanueva, acte al qual assistí també el ministre de la Governació, senyor Portela; essent d'estranyar la presència d'aquest últim, després d'haver anunciat que no hi assistiria. La política, però, ofereix sorpreses d'aquesta faula, que no han d'estranyar ningú, sobretot en aquests temps.

El senyor Lerroux va confirmar solament el pacte amb les dretes en tals termes que constitueixen un lliurament, sense condicions, als seus aliats d'avui, mentre aquests vulguin mantenir l'aliança.

L'òrgan nocturn de la Ceda deia a aquest propòsit que de les paraules pronunciades a Salamanca es desprèn que, tant el Govern com en l'oposició, estaran sempre units els senyors Lerroux i Gil Robles.

L'anunci d'aquest pacte indissoluble sembla inquietar molts radicals, els quals consideren que el seu cap ha anat massa lluny en segellar una aliança permanent amb les forces de dreta, que van prenent posicions i estenent el domini al país a l'empay del poder, cosa que clivella la influència política dels radicals. D'altra banda, els radicals creuen que ja és hora de posar fi a l'afany de les dretes.

El contrast entre el que diu el senyor Lerroux i el que pensen els seus amics és evident; per aquesta part, però, no cal esperar, per ara, repercussions de tipus polític.

Allò que inquieta el Govern és la situació parlamentària. Els diputats de la majoria segueixen sense acudir a les sessions, i a l'horari no ha pogut celebrar-se una sessió, per manca de nombre.

Aquesta situació ha determinat les minories d'oposició a plantejar la qüestió política, i en nom d'elles, el senyor Larra ha anunciat que la tolerància de les oposicions es limita a l'aprovació dels pressupostos, i que per qualsevol altre afec el Govern haurà de demostrar que posseeix vots suficients per tal de portar a terme una tasca legislativa.

Plantejada en aquests termes la qüestió, és molt difícil que el Govern pugui complir el seu programa parlamentari, en la present etapa, una vegada aprovats els pressupostos.

A darrera hora de la tarda, s'ha discutit la proposició dels monàrquics, sollicitant que es porti a la Cambra el sumari de Casas Viejas, per tal de deslliurar-ne responsabilitats contra els senyors Azuela i Casares Quiroga.

El senyor Goicoechea ha defensat la proposició, i ha pretès treure partit de la campanya que sobre aquest afer van fer en altra època els radicals i les dretes, que avui són al Poder.

La desanimació que hi havia al Congrés feia que el discurs del senyor Goicoechea fos escoltat amb certa indiferència, no obstant les intencions al·lusions que feia a la CEDA.

Però, vist el silenci de la majoria, el senyor Goicoechea, que solament l'interessa l'escàndol, l'ha provocat, dirigit-se insolentment a les esquerres, i aquestes han contestat amb gran energia, i han increpat els diputats monàrquics, llançant contra ells greus acusacions per la seva història política i produint-se un escàndol formidable.

Els diputats d'esquerra han posat de manifest la maniobra política dels monàrquics, i el senyor Martínez Barrio, en una afirmada intervenció, ha donat una rèplica contundent al senyor Goicoechea.

Des del banc blau, el senyor Casanueva, diputat cedista, s'ha oposat a la intenció del senyor Goicoechea, el seu antic aliats electoral. El ministre de Justícia considera que en el sumari no existeix cap error en contra dels senyors Azuela i Casares Quiroga, i, d'èsser, no essent esgotats encara els recursos en aquest procés, no pot patrocinar de cap manera el Govern que es porti a les Corts el sumari.

El senyor Casanueva s'ha oposat a la proposició dels monàrquics, plantejant, tancament, la qüestió de confiança, però, a l'hora de votar, ha colat ajornar la votació; per no haver-hi nombre suficient de diputats.

Es a dir, que el ministre de Justícia ha plantejat una qüestió de confiança, i la majoria no estava present, per tal de demostrar aquesta confiança al Govern.

A la sessió de demà, cos de votar la proposició, el senyor Barcia explicarà, en nom de la minoria de l'esquerra Republicana, el seu vot, i contestarà al senyor Goicoechea.

El projecte de reforma de la Constitució

(Ve de la primera pàgina.)

El article 125 de la Constitució, al fer compartit la facultat revisora entre unes Corts ordinàries i altres Constitucionals, reserva a les primeres la facultat de senyalar concretament el article o articles que han de ser suprimits, reformats o adicionats, i a les segones, fides depositàries de la integritat potestat sobrana, la missió de determinar el sentit i alcance de les modificacions proposades. La índole de este procediment obliga a les Corts actuals a no prejudicar el sentit de la reforma, que no les competeix, sinó que ella quera dir que no es funció suya acotar el camp de la revisió mediante una determinació concreta de les extrems a que debe alcançar. Para illo, y para dar cumplimiento también al número segundo del artículo 134 del vigente Reglamento de la Cámara, la exposición objetiva de los motivos de la reforma no debe llegar a análisis circunstanciados los preceptos, que forzosamente podrían determinar un principio de orientación que sólo a las futuras Cortes corresponde.

Reconocido como básico el derecho de las regiones consideradas como personalidades naturales a ostentar y ejercer funciones de gobierno y administración propias, con sujeción a su capacidad para regirse y a los supremos intereses de la nación de que forman parte, parece oportuno someter a la decisión constituyente el problema de revisar, tanto los requisitos de aprobación, modificación o derogación de los Estatutos regionales, a fin de que no queden sin normas precisas que las regulen eventualidades gravísimas de dejar inexistencia vinculadas a la órbita soberana del Estado funciones que, como la expedición ha demostrado, no pueden entregarse a la autonomía regional sin grave riesgo: como la conveniencia de unificar cuanto se refiere al derecho de familia, tutela, obligaciones y contratos que ya en lo esencial se presentan en toda España con caracteres uniformes. De aquí la propuesta de modificación de los artículos 12, 14 y 15 de la Constitución con su obligado reflejo en el 19, en cuanto a principio regulador de la determinación de las bases en que puedan asentarse las relaciones en materia legislativa entre el Estado y las regiones autónomas. La holgura del precepto consignado en el artículo 20 de nuestra ley fundamental ha permitido que la representación del Estado en la región autónoma pueda ejercerse en forma cuyos peligros bien recientemente se han evidenciado. Nada más prudente que someter a revisión este precepto, proponiéndolo al estudio y resolución de las Cortes constituyentes.

En motivos igualmente justificados se funda la propuesta de supresión del artículo 23 en su número cuarto, según el cual aparece la adquisición de la vecindad como un medio de adquirir la condición de español. El precepto, por

contradictorio, debe ser objeto de estudio para determinar si puede suprimirse, toda vez que para ser vecino en cualquier pueblo de España se necesita ser previamente español.

La ausencia de preceptos relativos a la negociación y aprobación de Concordatos, la ambigüedad peligrosa de ciertas medidas de excepción, la falta de flexibilidad de determinadas normas y la conveniencia de distinguir lo que es esencialmente constitucional de lo que debe ser atribuido a la legislación ordinaria, aconsejan en un terreno estrictamente político pensar en la modificación del artículo 26 y un extremo concreto del 27, dentro siempre de la tendencia general del artículo 3.º, no reformado, de la ley básica de la República.

Significa el artículo 30 una prima a favor de un cierto género de delincuencia, y, por consecuencia, la propuesta de su supresión parece plenamente justificada.

Peligrosa en extremo la redacción del párrafo último del artículo 41, cabe pensar que ha llegado el momento de abrir un cauce para que las Cortes futuras puedan regular el derecho de asociación de los funcionarios sin mena para el normal desenvolvimiento de la Administración pública.

La regulación del régimen y efectos del matrimonio en el artículo 43 han provocado en el país reacciones que no acreditan el acierto de los preceptos en materia de importancia básica para la vida familiar. Por ello parece prudente invitar a las Cortes constituyentes a que revisen un extremo de tan honda trascendencia.

Las expropiaciones y socializaciones sin indemnización sancionadas como posibles en el artículo 40 y 44 han constituido una amenaza, sin que la experiencia acredite beneficio alguno. Por ello se propone la supresión de la parte de dicho precepto que sanciona este principio, contrario en su esencia al régimen en que desenvuelve su actividad económica el país.

No puede abandonar el Estado la función, estrictamente docente, que le corresponde, sin perjuicio del reconocimiento de ese mismo derecho a favor de personalidades familiares y sociales, y mucho menos puede renunciar a la suprema misión de inspección y vigilancia en todos los grados de la enseñanza y la concesión de títulos profesionales. Armonizar estos diferentes derechos sin menoscabo de libertades legítimas y sin menar de las garantías que al Estado corresponden, por modo indeclinable, puede ser la labor fecunda que acometan las Cortes constituyentes en la reforma del artículo 48.

Aparecen como inconvenientes notorios del artículo 51: a) Exageración constante e ineficacia definitiva de las leyes que los partidos elaboran e. contradicción con los adversarios que les precedieron. b) Fugna con

el presidente de la República, por ser el único Poder de contención frente a la Cámara. c) Tendencia a la plenitud del Poder, nacida de que el Gobierno está sometido a la Cámara y hasta tiene jurisdicción que alcanza al presidente de la República. d) Falta de protección jurídica de las oposiciones y excitación continua en la vida pública de moderación. e) Abusos en la iniciativa parlamentaria de las leyes. La instauración del Senado es la única solución conocida. Las bases de su organización, funcionamiento y atribuciones del-rán figurar en la futura Constitución reformada.

La Constitución no tuvo en cuenta que debía armonizar el principio de la representación nacional con la posible autonomía de las regiones. Es forzoso evitar que los diputados de la región autónoma, que legislan sobre ciertas materias con exclusión del resto de la nación, puedan, a su vez, pesar en esas mismas materias sobre la legislación general. De ahí la reforma que se propone del artículo 53.

No es razonable que al primer período de tres meses se le otorgue el amplio margen de febrero a septiembre inclusive, y que el segundo período de dos meses haya de desarrollarse de octubre a enero inclusive, a lo que hay que agregar, para que la no sea de la angustia sea exacta, la facultad del presidente de la República de suspender las sesiones por quince días (artículos 53, 38 i 81) i la frecuencia de crisis en ese período que llevan la secuela de la disolución de las Cortes. Por eso se propone la reforma del artículo 58 en términos de amplitud suficientes para una más razonable determinación de la duración de las legislaturas.

Por si se entendiera que la iniciativa de los diputados debe ser restringida y porque suele recargar el presupuesto, y por si en cuanto a la iniciativa del Gobierno se creyera que no era precisa la autorización del presidente de la República que liga a aquél indebidamente e inoportunamente, se abre un camino a la reforma del artículo 60.

Los compromisos deberán desaparecer y ser substituidos por el Senado si éste se instaura. En la hipótesis de que las Cortes Constituyentes no prefieran otro sistema de elección presidencial, en el artículo 68. Reformado este artículo, la modificación se reflejará necesariamente en el artículo 82.

De establecerse el Senado, la vicepresidencia de la República parece que habría de corresponder al presidente de aquella Cámara, en armonía con lo que es principio y práctica generalmente admitidos.

La reforma del artículo 75 es verbal. Se halla necesitado el precepto de una más clara expresión para que quede inequívocamente establecido que se refiere al mismo caso previsto en el artículo 64 y sometido a sus normas.

Se impone la reforma del artículo 75 por estos fundamentos: Con relación al apartado b) la intervención del Presidente de la República se debe limitar a aquellos y contadísimos casos en que lo exige la seguridad y la continuación de una política nacional; en definitiva, los altos funcionarios inamovibles y de nombramiento especialmente libre (como consejeros de Estado, magistrados del Tribunal Supremo, etc.), los altos mandos militares y los jefes de Misiones en el extranjero. En cuanto a la letra c) muchos de los decretos que el Presidente autoriza no deben ir a la firma presidencial. Es bastante la facultad de acordar que sigan a veces los decretos el curso de un proyecto de ley, completada por la previa facultad que ello supone del derecho de observación a esos mismos decretos.

El quórum exigido en el artículo 80 para que la Diputación permanente legisle por decreto de urgencia resulta prohibitivo y no es lógico que un precepto lleve su derogación en sí mismo. Debe reducirse dicho quórum. Además, en la hipótesis de la creación de una segunda Cámara, la composición y funcionamiento de la Comisión permanente se reflejará en la reforma del artículo 62.

Interesa que sea sometido a corrección de estilo el artículo 81, para que quede bien claro que, una vez cumplidos los períodos mínimos y obligatorios de sesiones, el Presidente de la República, de acuerdo con el Gobierno, podrá prorrogar aquellos y aun convocar Cortes que estuvieran en vacaciones. Por lo que atañe a la disolución de las Cortes aparece excesivamente restringida la facultad presidencial, con daño posible de la voluntad popular. De todas suertes, queda abierto con suficiente amplitud el cauce de reforma, para que las Cortes Constituyentes decidan sobre la integridad del problema.

Es necesaria la posibilidad del veto frente a la Cámara única: de establecerse el Senado, la necesidad de esta prerrogativa no desaparecería, pero se debilitaría, porque la segunda Cámara reemplazaría al Presidente de la República con más facilidad y choque menos violento. El veto debe entenderse que es independiente del referendo, que no debe exigirse en el caso de atribuciones privativas del Presidente de la República. De todas suertes, materia es esta de suficiente importancia, para que sobre ella se puedan producir las Cortes con la amplitud con que se plantea la reforma de los artículos 83 y 84.

Siendo los Tribunales de honor función determinada por la naturaleza de los organismos donde pueden ser útiles y condicionada por circunstancias mudables, parece conveniente suprimir el artículo 95 y entregar esta materia al régimen de la legislación ordinaria.

La jurisdicción del Tribunal de Garantías, según el artículo 85, puede quedar disimulada o eliminada si se instaura el Senado. Algo parecido ocurre con los artículos 92, 99, 108 y 120.

Es insuficiente e inexacto el artículo 90, porque la realidad que se debe traer a este precepto es más extensa; a él deben incorporarse también los desluses de atribuciones del Presidente de la República ya indicados.

Caso de establecerse el Senado, en lo que se refiere a personalidad política de los ministros, podría tener función fiscalizadora y hasta potestad para emitir votos de censura. La experiencia extranjera nos adocina para la reforma del artículo 91.

El artículo 102, en la parte relativa a la amnistía, debe reformarse sin llegar a la prohibición absoluta establecida respecto a los indultos generales. Por lo fácilmente que la amnistía puede conducir a la indefensión social, demanda restricciones, que pueden ser la intervención de otros Poderes, como el judicial, la limitación de iniciativas, la existencia de una estadística tranquilizadora, el transcurso de un determinado plazo, el cumplimiento de una cuota de la pena, etcétera.

Un problema de transcendencia indudable se levanta en la alternativa entre el presupuesto anual y el bienal. Los daños y ventajas de una u otra solución pueden resumirse así: a) Preparación reflexiva; b) Economía para el Tesoro en el bienal, dado que en cada presupuesto sufren agravaciones los gastos; c) Prestigio del Parlamento en el bienal, menos pródigo en dispendios; d) Eficacia de las tareas legislativas por el mayor tiempo libre, con que se cuenta en el bienal; e) Acción del Gobierno más eficaz en el bienal por absorberse menos las tareas del Parlamento. En vista de ellos, nada más lógico que proponer la modificación del artículo 107.

Desde el momento que la Constitución admite un tipo de Estado in-

tegral soberano con autonomías regionales, debe reflejarse tal estructura en la del presupuesto con dos esenciales divisiones en este: de un lado los gastos comunes políticos de soberanía, de servicios intransmisibles; de otro, los separables, los de gestión, los administrativos, los delegables, en los Estatutos. Los primeros podrían cubrirse con recursos que pesaran sobre todas las regiones, y los segundos con los tributos cedidos a las autonomías. En este sentido puede pensarse en la revisión del artículo 109.

Si el presupuesto se compusiera sólo de gastos e ingresos, sería admisible el precepto; pero los peligros que entraña el articulo hacen inadmisibles la eliminación consignada en el artículo 110 de la garantía que implica la promulgación del jefe del Estado.

Loca en su centro el artículo 121 al Tribunal de Garantías. La experiencia ha demostrado que el recurso de amparo (atribución b) no responde a las necesidades que en tiempos históricos aseguraron su eficacia. Ha servido para intentos interesados de complicaciones litigiosas y de conflictos de jurisdicción, y hasta es antinómico con el artículo 105. El establecimiento del Senado y la eliminación de los compromisos excluye la atribución d). Reducidas las materias de subsistencia más obligada a los cuatro apartados a), c), e) i), es dudoso si el Senado haría innecesaria la primera, o, en todo caso, exclusivamente complicada la continuación del Tribunal de Garantías, que tal vez conviniere conservar articulada con el Senado, funcionando eventualmente.

El procedimiento establecido en el artículo 122 para la designación de los vocales y presidente del Tribunal de Garantías es inaceptable, porque en él se filtra, y muchas veces decide, la pasión política. Deberían resolver las Cortes Constituyentes si convenía reformarlo, estableciendo un método de designación de tipo técnico.

Estando ya cumplido, carece de razón de ser el artículo 124.

Por último, el artículo 125 exige ser reformado. El natural deseo de las mayorías de conservar su influjo y de los diputados de continuar su mandato supone un gran obstáculo. Esa realidad hace pensar si deberá o no mantenerse remora tan fuerte en la práctica. Como, por otro lado, la votación por sorpresa de una modificación constitucional envuelve peligros manifiestos, cabría buscar solución al problema por distintos caminos: mención especial de los artículos a reformar en el decreto de convocatoria de las Cortes, quórum extraordinario muy superior a la mayoría absoluta para que la reforma votada por unas Cortes rigiese, desde luego sin perjuicio de la ratificación, por las siguientes; exclusión de ciertos preceptos fundamentales de este procedimiento de reforma ejecutiva, etc. Sobre todo ello convendría que fijaran su criterio las Cortes que han de resolver sobre esta propuesta.

En su virtud el Gobierno tiene el honor de someter a la consideración de las Cortes la siguiente propuesta de reforma.

Madrid, 22 de junio de 1935. — El presidente del Consejo de Ministros, Alejandro Lerroux y García.

A continuación se insertan los artículos que se suprimen, reforman o adicionan y que ya son conocidos.

Secretari municipal agredit a trets per un pres en llibertat provisional

Madrid, 24. — Després de les 11:30 de la nit de diumenge, i conduït per alguns veïns, que el traslladaren a Madrid en un automòbil, ingressà a l'Equip Quirúrgic el secretari de l'Ajuntament del poble d'Olmeda de la Cebolla (Madrid), senyor Evaristo del Valle Santa Maria, de 31 anys, casat.

Immediatament fou traslladat al liti d'operacions, on els facultatius de servei, senyors Valledevinos, Creus i l'ajudant senyor Laguna, s'apressaren a reconèixer-lo, i li apreciaren cinc ferides d'arma blanca, una de perforant a la regió estomacal i d'altres al pit i a l'esquena.

Com sigui que durant els quaranta quilòmetres i escaig de recorregut des del poble de referència a Madrid el ferit havia sofert gran pèrdua de sang, els metges li posaren diverses injeccions de serum per reanimar-lo, puix que el seu estat, així com les ferides que presenta, són de caràcter gravíssim.

Segons una informació particular, l'origen del fet és el següent: Fa un any i mig que el senyor Valle Santa Maria fou víctima d'un robatori que portà a cap el veí d'Olmeda de la Cebolla Pablo González Arrazquin, el qual fou condemnat, fa tres o quatre dies, a complir un any i sis mesos de presidi.

Diumenge arribà al poble l'ordre que Pablo, que es trobava en llibertat provisional, es constituís a la Presó de Madrid per a complir la pena que li havien imposat els Tribunals de Justícia.

L'esmentat subjecte esperà ahir a la tarda el secretari a un quilòmetre del poble, i sense mitjançar cap paraula, es va treure una pistola per a agredir-lo, però el senyor Valle aconseguí prendre-li l'arma. Llavors Pablo es tragué un ganivet, i donà al secretari cinc punyalades.

L'agressor fou detingut, poc després de començar el fet, per la guàrdia civil, que el posà a disposició del jutjat d'instrucció corresponent.

Gràcies a la propaganda realitzada per la Delegació Espanyola de VETO, S. A., de Zuric, tot el món coneix el profilactic de resultats més segurs contra les malalties sexuals.

VETO

No més sífilis ni més blenorràgia amb VETO

Aneu sempre previnut portant un compagotes VETO, proveït de líquid VETO. Si no el teniu, adquiriu-lo ara mateix a la farmàcia més propera.

Useu sempre VETO Es un deure

VETO, S. A. - ZURIC

Delegació Espanyola: GORSEGA, 417. - BARCELONA

Fulletó de LA PUBLICITAT ★ Núm. 55

CAP A LES TERRES HOSTILS D'ETIOPIA

per H. de Monfreid

camp de patates que l'home satisfet contempla davant la seva barraca.

Això em fa pensar en aquesta Etiopia on la nostra civilització moderna també passarà com un foc destructor.

Tota la regió pateix ara períodes de secada que en altre temps eren desconeguts. Després de cada tempesta, l'aigua es precipita en cascades pels pendents pelats i destrueix tot allò que el foc ha estatívat.

L'emperador ha comprès aquest perill. Però és massa tard, el mal ja és fet, els decrets i les lleis no hi poden res. Durant molts segles caldrà la solitud i el treball de tota una població per restaurar allò que un sol home ha destruït en una sola nit.

Al migdia el nostre tren arriba a Addis, on es creua amb el d'Addis. Una hora per a dinar al bufet. Aquesta empresa culinària ha estat encomanada a un grec, Manusso, antic mecènic de la Companyia, que després de 25 anys de servei s'ha instal·lat en aquest retir. El bon home

fa el que pot i acontenta tothom, probablement perquè no és de l'ofici.

Travessam vastes planes que s'elevan insensiblement fins a 1.400 metres. El mont Assabot les domina com un illot llóbreg, solcat de profunds torrents on uns quants boscos fan unes taques verdes. Els monestirs són allà.

—Planes històriques — em diu el vell grec — que d'ençà que hem sortit d'Adem fa bécaines en el seu recó i em conta anècdotes:

Durant la revolució que destronà Lidj-Yassu, l'exèrcit regular d'aquest emperador m'hi boig utilitzà el ferrocarril per a marxar contra Addis Abeba.

Per aquell temps la línia no arribava sinó fins a Menesso, per on acabem de passar. Els trens s'aturaven allà. Els soldats trobaren a l'estació un tren de mercaderies carregat de dipòsits d'alcohol. Els grans bidons foren esbotzats, i els homes begueren l'alcohol pur com si fos hidromel. Ja podeu imaginar el que vingué després. Això evità una mortaldat, perquè els soldats, borratxos perduts, no feren cap resistència quan arribaren les tropes de Tafari.

En aquesta guerra, Lidj-Yassu comptava amb el ferrocarril, aquesta poderosa arma moderna, aquest instrument de penetració. Tafari només tenia la seva mula i les cames dels soldats per venir d'Addis.

El poderós exèrcit modern acabava de destruir el seu ressor, mentre que Tafari triomfà perquè el seu exèrcit, els seus soldats (homes igual que els de Lidj-Yassu), havien resistit en el seu ambient acostumat. Per això pogueren mantenir-se tal com el geni de la seva raça els havia fet: coratjosos, solers i fideles.

Potser si el ferrocarril hagués començat a Addis la història d'Etiopia seria molt diferent.

—I com va parar Lidj-Yassu? — pregunta X., interessat pel relat d'aquest Waterloo espiu.

—Després d'aquest combat, que per a ell fou decisiu, fugí. Tafari hauria pogut desfer-se d'aquest rival. Només havia de deixar fer. Però, aquest gran polític amaguà al fons del seu cor una bondat profunda, i el vessament de sang regnava sempre a la seva delicada natura. Donà l'ordre a tots els caps de respectar la vida del seu cosí, fos la que fos la resistència que oposés.

Quant a Lidj-Yassu, no tenia pas el mateix respecte per la vida humana. Un dia, tirà, freg a freg, al mig del pit del seu millor amic, un company d'infància, sense cap motiu, només per bronzejar. El melgo de Tafari, que aleshores només era Dedjaz d'Harrar, el doctor Zervos, el mateix que encara avui acompanya l'emperador, pogué salvar aquesta víctima de les rautes imperials.

Mentre el vell grec ens conta aquestes històries, el tren ha arribat al punt més alt de la plana; l'aire és fresc, la terra, coberta d'una herba alta i verda. Unes quantes mimoses asfien aquestes vastes prades i donen la impressió d'un parc.

Quins magnífics conreus es podrien fer en aquestes terres verges! Però, ja ho veieu, tots aquests camps són dels monestirs del mont Assabot, i els monjos segurament volent conservar la serena solitud al voltant dels seus retirs.

Val més així, perquè gràcies a això aquesta bella naturalesa guardará encara molt de temps tota la seva esplendor i l'origi tot que puja del desert els podrà portar, pur i sense barreja, el perfum de les mimoses en flor, més dolç a la meditació i a la pregària que l'aspre sentor dels engreixos i dels femers.

Ara el tren corre cap a la plana de l'Auacho, aquest gran riu que empeny les seves aigües poderoses i es va a perdre a les terres de l'Aussa sense trobar mai el camí de la mar.

Retroblem la selva tropical africana, amb les grans mimoses i els gegantins euforbs de canelobre. És el reialme de la febre transportada pels mosquits nocturns.

A l'estació de Kora, al flanc de la muntanya, es domina el llit d'un riu per on corre una aigua clara a l'ombra dels tamarindos: arbres en flor, garlandes de llanes, plantes gegantines obertes a la penombra, visió paradisiàca; el cap d'estació, però, un somali, descarat, amb els ulls brillants de l'home devorat lentament per la febre, passa de llarg a llarg del tren arrossegant les passes. Aquesta aparició em diu a quin preu es paga el bell espectacle d'aquestes selves.

En aquest clima, per sota de 1.500 metres, la presència de l'aigua fa el país inhabitable per les febres que determina, inconnegudes encara, rebels a la quinina, a l'arsènic i a tots els medicaments acostumats.

En fi, aquí tenim la immensa plana de l'Auacho. El gran riu és invisible, profundament encaixonat allà baix entre els espaldats de les riberes.

Una estepa coberta d'herbes, en aquest moment seca, color d'or, s'estén fins a perdre's de vista, sense un arbre, sense un arbust, plena de bonyes i de cons volcànics.

Al lluny, davant nostre, la formidable muralla del pla del Choa, la veritable Abissínia, es desplega d'est a oest, a penes visible entre les caligines lleugeres de l'horitzó, tota blava sota el blau del cel.

Fins demà no escalarem aquell massís perquè aquest vespre el tren "dorm" a l'estació de l'Auacho.

En sortir d'una trinxera passem davant d'un lloc de soldats, els guàrdies del pont.

Com una postal entre dos murs, la gran estructura metàl·lica s'eixarranca damunt del cingle i ens porta a una alçaria de 1.000 metres, d'una

LES CORTS DE LA REPUBLICA

A un quart de sis, després de molts esforços, a la Cambra es podien comptar fins a 23 diputats

Després d'una intervenció del Cap del Govern és aprovat el pressupost de la Presidència: També ho ha estat el de Finances

La proposició dels monàrquics sobre els fets de Casas Viejas motivà intervencions violentes

Madrid, 24. — A un quart de cinc sobre la sessió, sota la presidència del senyor Alba.

Als escons hi ha tretze diputats, i al banc blau, el ministre d'Estat. Les tribunes estan desertes.

Es llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

Entren el cap del Govern i els ministres de Justícia, Marina, Finances i Comunicacions.

S'entra a l'ordre del dia.

La PRESIDENCIA diu que va a votar-se definitivament el projecte de llei creant la Comandància militar d'Astúries.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ, d'Unió Republicana, demana votació nominal.

La PRESIDENCIA, en vista que a la Cambra no hi ha el nombre reglamentari de diputats, ajorna aquesta votació.

Tot seguit es llegeixen i es prenen en consideració algunes proposicions de llei, entre elles una del senyor Montas facultant les empreses de periòdics per a importar paper amb drets aranzels reduïts.

Es llegeix un dictamen de la Comissió de Guerra sobre el projecte de llei referent a rectificació del deslinament de la caserna de la Mercè, d'Oscà.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ demana votació ordinària, i com que no hi ha nombre suficient de diputats, la presidència es veu obligada a ajornar també aquesta votació.

Per la mateixa causa ha d'ajornar-se la votació ordinària que el mateix diputat d'Unió Republicana demana per a un dictamen de la Comissió del Tribunal de Comptes sobre la memòria relativa a la concessió de subministres de crèdits des del 22 de desembre de 1934 al 23 de gener del corrent any, per estar suspeses les sessions de Cortes.

Es posa a debat el dictamen de la Comissió de pressupostos sobre les despeses de la Secció primera: presidència del Consell de ministres, per al segon semestre de 1935.

El senyor COMIN, tradicionalista, consumeix un torn en contra de la totalitat. Creu que els serveis d'aviació en lloc de pertànyer a la presidència han de passar al Ministeri de Guerra. Analitza els pressupostos de la presidència del Consell i es mostra disconforme amb algunes partides. L'orador parla de les despeses addicionals als serveis d'aviació i de les partides dedicades a material, i troba que les partides no s'apliquen degudament. (La Cambra segueix buida. A les 5.20 de la tarda s'ha aconseguit reunir fins a vint-i-tres diputats.)

El senyor TOLEDO (Romulú), també tradicionalista, també fa ús de la paraula per consumir un altre torn en la totalitat. Igual que el seu company de minoria, censura les despeses de la presidència; i demana que el personal sigui atès en algunes de les seves aspiracions.

També sol·licita que l'aviació passi al Ministeri de l'Aire, de crear-se, i si no pot fer-se això que passi a dependre del Ministeri de la Guerra.

El senyor VILLANUEVA: En nom de la Comissió manifesta que existeix el propòsit d'anar desglossant diferents serveis de la Presidència del Consell fins a deixar solament aquells que corresponguin al dit departament.

S'ocupa dels pressupostos presents i s'analiza les partides, defensant-les contra les censures dels senyors Comin i Toledo.

El senyor Lara, per Unió Republicana, consumeix un torn en contra de la totalitat del dictamen.

Manifesta que amb motiu de la votació celebrada en la sessió de divendres en el projecte de llei d'Estatut Municipal, tornat per a un nou examen pel president de la República, de no haver estat pels vots de les oposicions el Govern hauria estat derrotat. Aquesta derrota, que s'eivita en la part material, ha estat definitiva moralment. Per això nosaltres davant aquest ordre anormal de coses continuarem essent escriptors, i anunciem que mentre no hi hagi diputats per prendre acords no passarem cap dictamen ni projecte sense que demanem votació nominal o ordinària. Excloem d'aquests pressupostos.

El Govern es troba en posició compromesa, i si compta amb la majoria, que la faci venir.

El MINISTRE DE FINANCES: El Govern té i ha tingut majoria i compta amb aquesta majoria absoluta per governar. No és suficient, per voler demostrar el contrari, el fet de la votació de dissabte.

El senyor LARA: Però la majoria és absent i ho era divendres en la votació. Absent i votant en contra del Govern.

El MINISTRE DE FINANCES: Jo no ho vaig veure.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Doncs ho va veure tothom.

El MINISTRE DE FINANCES: Jo no ho vaig veure.

degut a la necessitat del Ministeri de Finances.

Afegeix que si se li dóna temps, ell portarà un projecte de reorganització de l'aviació, donant així una satisfacció als oradors i als aviadors espanyols, als quals qualifica d'herois ja que volen en condicions veritablement excepcionals. Diu que en l'actualitat els aparells de l'aviació espanyola són les desferres on multipliquen el seu heroisme els nostres aviadors. Promet portar a la Cambra aquest projecte d'organització de l'aviació abans de les vacances.

S'aproven els restants capítols i queda aprovat amb ells el pressupost de la Presidència.

Sense discussió s'aprova el dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el de la secció 19 atur obrer.

Es posa a discussió el dictamen de la comissió de pressupostos sobre el de la secció 16 acció al Marroc que s'aprova també sense discussió.

Es posa a debat el dictamen de la Comissió de pressupostos sobre el de la secció 15, Ministeri de Finances.

El senyor PASCUAL LEONE consumeix un torn en contra de la totalitat. Sol·licita que els expedients de devolució de béns incautats als Jesuïtes, vinguin a la Cambra. Afirma que aquests béns produeixen a la Hisenda 146.000 pessetes anuals.

Li contesta, en nom de la Comissió, el senyor Villalonga, que diu que el problema que planteja el senyor Pascual Leone no és pressupostari. Nega que aquests béns produeixen un ingrés de 146.000 pessetes, sinó que, al contrari, produeixen pèrdues. Recorda a l'efecte el pressupost del senyor Marraco en el qual figurava una partida de 110.000 pessetes, per a les despeses d'administració d'aquests béns que es tornen, no als Jesuïtes, sinó als seus legítims propietaris, que no són precisament els pesuïtes.

El senyor PASCUAL LEONE: Això no ho creurà ningú. (Rialles.)

El senyor VILLALONGA: Si les vostres senyoreries persisteixen a sol·licitar aquests expedients, nosaltres en demanarem altres d'incautació definitiva que constitueixen un veritable greuge a la justícia i a la jurisdicció.

Afegeix que aquests expedients no tenen per què venir a l'aprovació de la Cambra, puix que, segons s'acorda en època del bienni, els resol el Consell de ministres. (No voldreu pas una llei per a llavors i una altra per a ara?)

El senyor PASCUAL LEONE intenta rectificar i el senyor Tuñón de Lara que presideix ho impedeix i es produeix un lleuger avalot.

El senyor BARRIA intervé sol·licitant que vinguin a la Cambra algunes dades, entre elles una relació dels crèdits que amb l'aval de l'Estat s'han concedit des que ocupa la cartera de Finances l'actual ministre.

Afegeix que coneix la tasca i bon treball del senyor Chapaprieta, però que ara som davant un greu problema com el de voler anivellar amb la política de restriccions i economies.

El senyor CHAPAPRIETA li contesta i diu que ell es proposava provocar aquest debat amb ocasió de discutir-se l'article primer. El ministre necessita conèixer quin és el criteri de la Cambra abans d'abordar tot el problema econòmic.

Afirma que els crèdits concedits no són extraordinaris, i promet que vindran a la Cambra totes les dades excepte algunes que tenen caràcter secret.

Repeteix que té gran interès en que les Cortes examinin tot el problema.

El senyor BARRIA rectifica per donar les gràcies al ministre.

Espera les dades ofertes en la mesura que ho demana la prudència.

Per a la votació de l'article primer demana que sigui ordinària el senyor Pascual Leone.

Un DIPUTAT DE LA DRETA sol·licita que sigui nominal.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Bé; si hi ha quinze diputats de la majoria, que ho demanin (Rialles), i així ho fan els diputats de la majoria.

El senyor CASAS: Cal acostumar-se a què se'n tracti amb més respecte.

Es vota nominalment l'article i el resultat de la votació és de 88 vots a favor i cap en contra.

El senyor TUSÓN DE LARA, que presideix: Com que la votació no és vàlida per falta de nombre, queda ajornada per a un altre cop.

El senyor VILLALONGA sol·licita parlar, i el president els atura dient que no havent pogut celebrar-se la votació no cal l'explicació del vot. Protesten els indicats oradors.

El senyor TUSÓN DE LARA: Jo ja proposaré ocasió a les VV. SS. perquè parlin.

El senyor GIL ROBLES puja a la tribuna de secretaris i llegeix un projecte de llei.

El senyor TUSÓN DE LARA: Té la paraula el senyor Pascual Leone per a l'article segon.

El senyor PASCUAL LEONE diu que el senyor Villalonga, per contestar, feu un discurs d'atac a fons. Pregunta per què tenia tanta pressa a defensar el Govern quan ningú l'atacava.

Afirma que ells tenen veritable interès en què es discuteixi l'assumpte de la incautació i de la devolució de béns als Jesuïtes, car aleshores es podrà examinar la gestió del jutge especial senyor Peña, les simulacions de contractes i de societats anònimes, aduïda una carta del senyor Gil Robles, en la qual com a vice-president de la Congregació de Lluïsos diu que la majoria dels documents que li reclamava el Patronat dels béns incautats eren ja a l'estranger.

El senyor CHAPAPRIETA ofereix que els documents que estan als Ministeris, vindran a la Cambra.

El senyor VILLALONGA consumeix un torn i diu que a judici

són en el concepte de sobirania entra la inspecció.

Pregunta al ministre si té el propòsit de reorganitzar totalment el servei del timbre, i sol·licita que quan s'examinin la partida 24 que es refereix a l'impost del timbre, hom tingui en compte les seves indicacions. (Se'l sent amb gran dificultat.)

El MINISTRE DE FINANCES li contesta i diu que mentre és d'atac a l'efecte la reorganització del cos que es proposa escometre, cal que sigui aprovada abans la proposta de la Comissió.

El senyor VIDAL I GUARDIOLA agraeix les manifestacions del ministre i insisteix que si la votació de l'article primer no s'hagués precipitat abans, en llegir-se l'agrupació 24 de l'article primer que es refereix als cos d'inspectors del Timbre de l'Estat, s'hauria aixecat per tal de fer una pregunta al ministre de Finances relativa a un problema de reorganització de l'administració pública, que comuna d'interès general i de molta transcendència.

El projecte redactat pel senyor Marraco, creaba el Cos d'inspectors d'Amor de l'Estat, i la Comissió de Finances, a les reunions de la qual l'orador diu que no va poder assistir, va suprimir totalment aquesta partida, i el que vull — afegeix — és que les costes continuïn com estaven. Creu que el ministre ha de dir quin és el seu criteri sobre aquest afer.

Enlaira la tasca d'aquests funcionaris.

El senyor AMADO l'interromp.

El senyor VIDAL I GUARDIOLA parla de les funcions dels empleats amb relació al Monopoli de Tabacs.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI fa determinats aclariments. (El senyor Alba ocupa la presidència.)

Sense discussió són aprovats tots els altres articles.

El senyor ALBA: Queda aprovat el pressupost de Finances, excepte l'article primer, la votació del qual s'elektuarà demà.

La proposició dels monàrquics pels fets de Casas Viejas

Es llegida la proposició dels monàrquics ja coneguda, relativa a les responsabilitats pels successos de Casas Viejas. La defensa el senyor Goicoechea, el qual diu que no es tracta d'una proposició d'acusació parlamentària, però bé que sigui el camí per a arribar-hi.

Recorda l'ocorregut a la Cambra amb motiu del contraban d'armes, i, així mateix, recorda que el jutge especial instructor, per ell mateix, determinà enviar un testimoni a la Cambra amb les actuacions, perquè aquesta veïés si li corresponia actuar, com així ho feu.

Ara diu que s'ha dictat una sentència en les consideracions primera, novena, desena i onzena de la qual es poden trobar indicis de responsabilitat per a persones que ocupen llocs al Parlament.

El fiscal de la República, sens dubte, degut tenir coneixement d'aquesta sentència, i, no obstant, potser per manar d'instruccions del Govern, ha romàs passiu, cosa que resulta inexplicable i de poca utilitat.

Continua dient que en la sessió de primer de febrer de 1933 el llavors president del Consell qualificà aquells successos de fantasia, i pronuncià la seva frase que a Casas Viejas no havia passat més que el que havia de passar. Recorda també com la Comissió parlamentària que actuà descobrí la veritat dels fets. El senyor Azafia digué llavors que els Tribunals actuarien per fer justícia. Doncs bé: els Tribunals han parlat; i de la seva sentència es despreuen indicis de responsabilitat, per les ordres cursades per conduir reglamentàriament, a dres que es donaren en la forma que es coneixen.

Respecte a això jo he de recordar el discurs que aleshores pronuncià el senyor Guerra del Rio a la Cambra. En aquella ocasió digué el senyor Guerra del Rio que ells no acusaven els executors materials dels fets, sinó el Govern, puix que l'ocorregut fou degut a les ordres del Govern. Crec que el partit radical mantindrà ara també aquest mateix criteri.

Esmenta articles del Codi penal en els quals es parla de les penes que corresponen als governants que apliquen penes que no són especificades al Codi.

L'única cosa que no es pot fer és romandre en situació d'expectativa, puix que tots ens hem d'anar acostumant a què es faci justícia.

El senyor JUST: Com a Annual.

El senyor GOICOECHEA: No vull posar passió política en l'atac, i no cal dir que l'únic que faig és exposar els fets i demanar que es faci justícia. (Per bé se'n riu el senyor Barcia?)

El senyor BARRIA: Jo no em ric de la V. S., però sí ho desitja ho farà.

El senyor JUST: Es que parlàvem d'Annual, de Cavite i d'altres coses. (Es produeix un aldarull i s'increpen els monàrquics i les esquerres.)

El senyor ALBA: Des del moment que el senyor Barcia declara que no se'n riu...

El senyor GOICOECHEA segueix el seu discurs. Diu que alguns dels elements que avui figuren a l'esquerre foren més durs en l'atac.

El senyor LARA, en peu: Molt Mai no hem parlat així.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Demano la paraula per intervenir en el debat.

El senyor GOICOECHEA: El senyor Maura i altres oradors digueren que la República es trobava en entredit, per tot el que havia ocorregut a Casas Viejas. També es pronuncià a

famosa frase de "sang, sang i llàgrimes".

Pregunta si la Cambra vol que vingui aquest testimoni per tal d'aclarir el que ocorregué o, al contrari, desitja que només que sofreguin el càstig els executors materials.

Es dirigeix també al ministre de Justícia, i li diu que el fur no destorba. No importa que se segueixi el recurs de cassació contra aquesta sentència perquè vingui el testimoni a la Cambra, sinó que el sumari per contraure a aquelles que el sumari encara era en tràmit de formació.

Als obstacles legals no poden oposar-se contra una petició que el Parlament faci. Si les esquerres volen defensar el senyor Azafia, precisament per aquesta defensa no poden oposar-se a aclarir tot el que ocorregué. Poden oposar-se a això els que en les eleccions de novembre lluitaren amb nosaltres i tremolaren com a bandera la revisió de tot l'ocorregut a Casas Viejas? No poden fer-ho sense sofrir covardia o amnèsia. Nosaltres no sofrirem res d'això, i per aquest motiu portem aquestes propostes.

El senyor MARTINEZ BARRIO intervé, i diu que agraeix l'allusió que li ha fet el senyor Goicoechea, ja que així li permet aclarir una frase que ha pronunciat el dit senyor.

La meua intervenció en l'ocasió a la qual s'ha referit el senyor Goicoechea fou per fixar una actitud en nom del partit radical davant el Govern del senyor Azafia.

El que vaig dir llavors no tinc per què rectificar-ho. El senyor Goicoechea si volia dir aquí la veritat no havia de portar frases isolades del meu discurs, sinó portar-les acompanyades de les altres, perquè així hauria fixat més clarament la meua situació i la meua condició política.

Jo el que he dit i segueixo dient que el pitjor que pot ocórrer a un règim és ofegar en silenci fets d'aquesta mena. Les extralimitacions han de castigar-se i ha d'aclarir-se tot el que ocorregué.

Llegeix paràgrafs del seu discurs, i afegeix que mai no digué que creia que de llavis del senyor Azafia haguessin sortit aquelles ordres de crueltat.

Que havien ocorregut els fets, sí; però no que hagués donat l'ordre el senyor Azafia. Jo, que llavors tenia raó per parlar així, la tinc també després d'haver passat per la capçalera del banc blau. Podem dir el mateix vosaltres, de conducta plena d'aquestes coses? Precisament no ho podem dir, perquè el règim monàrquic caigué per això, per estar embolicat en sang, fang i llàgrimes.

Acaba dient que no permetrà que es dirigeixi a ell el senyor Goicoechea de la forma com ho ha fet, perquè ell pot caminar amb la consciència tranquil·la entre els seus conciutadans.

El ministre de JUSTICIA contesta al senyor Goicoechea. Li diu que s'ha precipitat massa en portar aquest afer a la Cambra. Jo havia pregat i senyor Suárez de Langil que no s'insistís en aquesta qüestió. S'ha insistit i s'ha portat aquest afer de Casas Viejas. Aquesta qüestió no pot compararse amb la del contraban d'armes. Existint un recurs de cassació no se'n poden derivar altres responsabilitats, perquè, i què passaria després si el Suprem cassés la sentència? Per aquest motiu no es pot portar aquesta qüestió a la Cambra, perquè no està l'el·lminat encara el delict.

Respecte a l'actuació del fiscal jo he de dir que mentre sigui ministre no la coaccionaré. El senyor Goicoechea tindrà ocasió de sol·licitar que vingui el sumari a la Cambra, una vegada sigui ferm per haver-ho decidit així el Tribunal Suprem.

Mentre jo sigui ministre no vindrà el testimoni a la Cambra sense que abans aquesta sentència no estigui resolta pel Tribunal Suprem.

El senyor GOICOECHEA rectifica. Llegeix paràgrafs dels discurs del senyor Guerra del Rio, i diu que d'aquest discurs es despreuen que acusa directament el Govern, en el sentit que va donar l'ordre que no hi haguessin presoners.

El senyor JUST: En una població de la província de València fou atacada la força pública i sofri quatre baixes.

El capità que comandava aquella força no va ordenar cap abusament. Si l'ordre del Govern era de caràcter general, com s'ha dit, en l'esmentat poblé hauria ocorregut el mateix que va ocórrer a Casas Viejas.

El senyor GOICOECHEA: Insisteixo en el fet que de les paraules del senyor Guerra del Rio es despreuen aquestes responsabilitats.

El senyor MARTINEZ BARRIO: En quin dia el senyor Guerra del Rio va pronunciar aquest discurs?

El senyor GOICOECHEA: El dia 24.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Doncs el meu fou el dia 20.

El senyor GOICOECHEA pronuncia paraules que no se senten bé.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Això no ho pot dir V. S., emigrant d'una banda a l'altra.

El senyor GOICOECHEA: Del meu comportament n'igú no pot tenir cap dubte.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Doncs jo els tinc, i fonaments.

El senyor GOICOECHEA: Jo puc donar lleialtat té el testimoni de V. S?

El senyor MARTINEZ BARRIO: El senyor GOICOECHEA contesta a la seva contestació sent bé de la tribuna de la Presidència.

El PRESIDENT: Molt soroll per tan poca gent. (Les esquerres i monàrquics s'increpen durant.)

El senyor GOICOECHEA: El senyor Maura i altres oradors digueren que la República es trobava en entredit, per tot el que havia ocorregut a Casas Viejas. També es pronuncià a

centre? (Continua l'escàndol i el senyor Díaz Pastor intenta dirigir-se als monàrquics per agredir-los, però és contingut. Finalment renou la calma.)

El senyor GOICOECHEA insisteix que, segons ell, hom pot portar a la Cambra el testimoni per allò de Casas Viejas, així com hi vingué el del contraban d'armes, no per acord del jutge, sinó a petició del fiscal. Pregunta si ara el Govern ha canviat de criteri.

El MINISTRE DE JUSTICIA diu que no s'ha canviat de criteri, sinó que la cosa no és igual. En l'afer del contraban d'armes, el jutge instructor cregué veure-hi un índex de responsabilitat contra el senyor Azafia. El jutge instructor va creure que no era de la seva incumbència exigir aquelles responsabilitats i acordà adreçar-se al fiscal el qual va creure que tampoc no competia a ell l'afer i que era qüestió del Parlament. El cas del sumari per allò de Casas Viejas no és igual. No hi ha acusació contra el senyor Azafia ni se'n poden treure indicis mentre l'afer estigui "sub judice". Mentre el sumari es trobi en aquesta situació, no vindrà a la Cambra. Podrà venir-hi quan la sentència sigui ferma. Nosaltres no desitgem pas que no sigui aclarit l'afer de Casas Viejas; el sumari, però, vindrà a la Cambra quan el moment oportú ho requereixi. Aquest és el meu criteri.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: Això és un Parlament o és un

centre? (Continua l'escàndol i el senyor Díaz Pastor intenta dirigir-se als monàrquics per agredir-los, però és contingut. Finalment renou la calma.)

El senyor GOICOECHEA insisteix que, segons ell, hom pot portar a la Cambra el testimoni per allò de Casas Viejas, així com hi vingué el del contraban d'armes, no per acord del jutge, sinó a petició del fiscal. Pregunta si ara el Govern ha canviat de criteri.

El MINISTRE DE JUSTICIA diu que no s'ha canviat de criteri, sinó que la cosa no és igual. En l'afer del contraban d'armes, el jutge instructor cregué veure-hi un índex de responsabilitat contra el senyor Azafia. El jutge instructor va creure que no era de la seva incumbència exigir aquelles responsabilitats i acordà adreçar-se al fiscal el qual va creure que tampoc no competia a ell l'afer i que era qüestió del Parlament. El cas del sumari per allò de Casas Viejas no és igual. No hi ha acusació contra el senyor Azafia ni se'n poden treure indicis mentre l'afer estigui "sub judice". Mentre el sumari es trobi en aquesta situació, no vindrà a la Cambra. Podrà venir-hi quan la sentència sigui ferma. Nosaltres no desitgem pas que no sigui aclarit l'afer de Casas Viejas; el sumari, però, vindrà a la Cambra quan el moment oportú ho requereixi. Aquest és el meu criteri.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA adverteix que és reglamentària la prorroga de la sessió fins que s'acabi aquest afer.

El senyor MARTINEZ BARRIO manifesta que han quedat degudament aclarides les seves paraules en l'afer de Casas Viejas, però que el senyor Goicoechea s'ha permès altres llicències sobre la seva modesta personalitat política.

—He de dir — afegeix — que el règim parlamentari ens obliga a la convivència i a l'unió que en dol naver de dialogar amb el senyor Goicoechea, que és qui és.

El senyor GOICOECHEA rectifica i diu que la pretensió del ministre no és la justa, i que, pel que veuen, vol que la discussió d'aquesta qüestió sigui simultànada amb la reforma constitucional a la Cambra futura, i que ells no s'hi poden negar, per la qual cosa mantenen la proposició.

El senyor ALBA diu que, evidentment, hom pot apreciar que en aquests moments no hi ha els 100 diputats necessaris per a la votació, i que, per tant, queda ajornada fins a demà.

Seguidament s'aixeca la sessió. Es un quart de deu de vespre.

L'acte de Salamanca

Lliurament d'una bandera a la guàrdia civil - Homenatge a Gil Robles i Casanueva - Discurs del cap del Govern que desplaça als radicals

A les onze del matí, a l'avinguda de Mirat, on s'havia construït una amplitudíssima tribuna per al Govern i les autoritats de la ciutat, se celebrà l'acte d'entrega de la bandera a la Guàrdia Civil i la bandera que li regalà Salamanca.

Assistí a l'acte el senyor Gil Robles, ministre de la Guerra, i la padrina, senyora Elvira García Isidro, a la qual acompanyaven les senyores dels governadors civil i militar, coronel de la guàrdia civil, senyores de Martín Díaz i González Ceballos i senyores Iscar i Viñuela. Una companyia d'infanteria feu les salves d'ordenança, mentre diverses bandes de música militar executaven l'himne nacional.

A continuació es traslladaren el cap del Govern i els ministres a la plaça Major. En aparèixer el Govern al balcó de l'Ajuntament fou saludat pel públic.

Acabada la gran festa militar a l'Ajuntament se celebrà l'acte de lliurament dels pergamins declarant-los fill predilecte i fill adoptiu els senyors Gil Robles i Casanueva.

El senyor Gil Robles parlà agraïnt l'homenatge en nom seu i en el del senyor Casanueva.

EL DISCURS DEL SENYOR LERROUX

Parlà a continuació el senyor Lerroux. Dig

EMIR

L'ULTIM PERFUM DE *Dana*

Amb referència al règim que hauran de seguir en els seus respectius penals el President i ex-consellers de la Generalitat no sap res en concret, si bé hom creu que hauran de seguir el règim com a tots els presos, encara que, per altra banda, hom afirma que es tindran vers els atencions, pel fet de tractar-se de presos polítics i d'haver estat condemnats pel Tribunal de Garanties Constitucionals; és a dir, que no estaran barrejats amb els altres presos de caràcter comú.

També s'afirma que els llocs on han estat traslladats són provisionals, i que més endavant seran conduïts a un castell, en el qual, en més bones condicions, podran complir la seva condemna. Amb tot, de moment no hi ha notícies oficials d'això, i les que es posseïen són que continuaran en els esmentats penals.

La notícia del trasllat fou comentada entre alguns diputats als passadissos del Congrés, i en sentit que han d'ésser tractats amb totes les consideracions, per tractar-se de presos polítics i condemnats pel Tribunal de Garanties s'expressen els diputats d'esquerra.

La guàrdia civil en funcions d'agents de Policia

Ordenaments

Madrid, 24. — En compliment del decret del 16 de l'actual, s'ha dictat l'ordre següent:

Primer. El personal general de la Guàrdia civil queda autoritzat per ordenar que les jefes, oficials, suboficials i classes de tropa del Institut puguin prestar servei sota el vestit i uniforme reglamentari, quan especials circumstàncies així ho requiriran. Este personal tindrà, en virtut de dita autorització, el caràcter i condició d'agents de policia, com delegats de este Ministerio.

Segundo. El personal de la Guàrdia civil, cuando no vista de uniforme y esté en funciones de agente de policia, llevará consigo, imprescindiblemente para acreditar e identificar su persona, la tarjeta militar o tarjeta de identidad reglamentaria, según corresponda a su categoría y clase.

Tercero. Cuando los jefes, oficiales, suboficiales y clases de tropa a quienes se confiera o corresponda la dirección y ejecución de este servicio de carácter de investigación especial, podrán desenvolverlo dentro de la demarcación afectada a sus respectivos mandos, y sólo en circunstancias extraordinarias y de gran trascendencia o importancia, continuarán el servicio fuera de aquellas, en cuyo caso devengarán las dietas y pluses que correspondan con arreglo a las disposiciones sobre el particular.

Cuarto. Las autoridades de todo orden continuarán con la atribución de solicitar el auxilio reglamentario a la Guàrdia civil en la forma y modo que prevén las disposiciones vigentes, pero no podrán disponer ni intervenir en si han de practicarlo de uniforme o sin él, por ser esta facultad inherente y exclusiva de los jefes militares del Instituto.

El Sr. Lerroux parla del seu discurs de Salamanca

Madrid, 24. — El senyor Lerroux, en un dels passadissos de la Cambra, ha conversat amb els periodistes, als quals ha dit que no tenia cap notícia a comunicar-los.

—Són insaciables—ha afegit. Un informador li ha dit que es feien comentaris i que el tema principal d'aquests era el seu discurs d'ahir a Salamanca. El senyor Lerroux ha respost:

—Jo sempre parlo amb claretat, sense eufemisme, i això és el que vaig fer ahir. Les meves paraules podran haver molestat algú, però no hi hagué ofensa.

—Doncs la part principal—ha objectat un altre periodista—creuen que s'ha de concedir una gran importància al vostre discurs.

—Sempre que es parla—ha dit el senyor Lerroux—i que es pensa, el que es diu és transcendental, i els fets posteriors o els resultats són els que concedeixen o neguen aquesta transcendència.

—Quan llegiré al saló el projecte de llei sobre la reforma constitucional?

—Demà, en el Consell de Ministres, s'acordarà quan es llegirà aquell, encara que, com es sabut, està signat pel cap de l'Estat, ha d'enviar-se a una Comissió parlamentària perquè l'estudi, i aquesta ha d'ésser nomenada també.

També se li ha preguntat si podia aclarir quins eren els esdeveniments que anaven a produir-se el dia d'avui per merxer judici de considerar-los com a transcendents.

—El que jo volia dir—ha afegit el senyor Lerroux—és que fins a mi havien arribat rumors que en algun sector polític s'havien a produir fets que podien tenir transcendència. Aquests, pel que es veu, eren l'actitud d'algun partit, que s'havia reflectit al saló de sessions anunciant-ho l'oposició. Què hi farem? Si les coses no es fan en harmonia, s'hauran de fer de distinta forma, però sense fer no es poden quedar.

Les esquerres faran obstrucció a tot allò que no seran pressupostos

Madrid, 24. — Com sigui que ha circulat pel Congrés el rumor que els diputats d'esquerra havien adoptat una posició obstruccionista com a conseqüència del discurs pronunciat a Salamanca pel cap del Govern, els senyors Barcia i Pasqual Leone han declarat, després de la sessió, que no havia influït per res en això l'acte realitzat pel senyor Lerroux a Salamanca.

L'acord de fer oposició a tota obra del Govern que no fos la pressupostària, estava adoptat amb anterioritat, i si avui s'ha demanat una votació a un article del pressupost de Finances, ha estat com a protesta a què la Presidència de la Cambra negués la paraula, per a recifificar, al senyor Pasqual Leone, i com a mitjà per a tenir ocasió de parlar respecte a la petició d'expedients sobre devolució de béns a la Companyia de Jesús, aprofitant l'oportunitat d'explicar el seu vot.

En realitat el nostre acord ha estat conseqüència de l'error en discutir-se el dictamen suplementari de la Comissió de Finances en la llei tornada pel President de la República sobre l'Estatut municipal.

COMENTARI AL DISCURS DEL SENYOR LERROUX

Madrid, 24. — Durant tota la tarda, al Congrés s'ha fet comentari sobre l'acte realitzat dimenge a Salamanca, especialment sobre el discurs del senyor Lerroux.

Deia un diputat cedista que el mateix Gil Robles estava somnolent de la forma que s'expressà el senyor Lerroux, car si bé estava convençut de la lleialtat del cap del Govern, la realitat havia superat el seu convenciment.

Els periodistes han parlat amb el senyor Guerra del Río sobre el particular, i l'ex-ministre radical ha dit:

—No tinc del discurs del senyor Lerroux més que una senzilla referència; espero, llegir-lo íntegrament per formar judici.

Aquest matí he parlat amb el meu cap i m'ha dit que estava molt sa-

Darrera hora DE BARCELONA ATROPELLAT PER UN TRAM-VIA

Ahí a la nit al carrer d'Aribau, cantonada al de París, un tramvia va atropellar Antoni Coll i li va produir lesions de pronòstic reservat. El lesionat, després d'haver estat atès al dispensari del carrer de Sepúlveda, va ingressar a la del Pilar.

ROBATORI

Anit passada el sereno de carrer de la Portaferrissa, en donar el tomb per la seva demarcació, es va adonar que la porta metàl·lica d'un establiment de l'esmentat carrer havia estat violentada. Va avisar el propietari del local, el qual va trobar a mancar de la caixa dues mil pessetes.

ES T R A N G E R

EDEN A ROMA

Mussolini es nega a parlar de la qüestió italo-abissínia

Roma, 23. — El senyor Eden ha arribat a les 7.05 procedent de París, acompanyat del seu secretari particular i del senyor Strang, perit anglès prop de la Societat de Nacions.

La primera entrevista entre el senyor Mussolini i el delegat britànic se celebrà demà, a les deu del matí.

A les 13.30 el senyor Eden se'n anirà amb un estmorzar pel senyor Mussolini.

Eden portava instruccions

Londres, 24. — El "Sunday Dispatch" diu poder afirmar que el senyor Eden farà proposicions a Roma susceptibles de posar fi a la diferència italo-britànica a conseqüència de la qüestió d'Abissínia. El diari diu que el senyor Eden oferirà al senyor Mussolini gestions prop d'Abissínia l'acceptació d'un protectorat italià, reconeixent a Itàlia el dret a la construcció d'un ferrocarril fins a la Somàlia italiana i certs drets sobre els pous situats al sud d'Etiòpia.

A Roma no en volen saber res

Roma, 24. — Oficialment es declara que la qüestió italo-etíopica no figura en el programa dels assumptes a tractar entre els senyors Eden i Mussolini. No obstant, es creu que una part, i no petita, de les converses serà destinada a aquesta qüestió, tenint en compte que el conflicte italo-etíopica pot convertir-se, si en potència no existeix ja, en un conflicte italo-britànic.

Si Mussolini persisteix decididament a no acceptar la mediació de Ginebra en aquesta qüestió, es diu que el senyor Eden tractaria de presentar suggeriments al Govern romà capaces d'evitar la guerra que avui per avui sembla fatal, entre Itàlia i Etiòpia.

L'entrevista Eden-Mussolini

Roma, 24. — La segona entrevista entre els senyors Eden i Mussolini, que estava prevista per a aquesta tarda, ha estat ajornada fins demà.

Aquest ajornament s'explica pel fet que el senyor Mussolini ha estat ocupat en la signatura de l'acord comercial italo-suec. La cerimònia del qual ha tingut lloc al Palau de Venècia.

A més, la sortida de Roma del senyor Eden, que havia de tenir lloc demà, ha estat ajornada fins dimecres al migdia.

Els senyors Eden i Mussolini, després de l'esmorzar que ha estat donat a honor del primer, i al qual han assistit 25 comensals, han celebrat una conferència força prolongada.

El senyor Eden, que com se sap, no pogué anar a Stresa a conseqüència del seu estat de salut, ha donat compte de les impressions recollides en el curs del viatge que efectuà a Alemanya, Polònia, U. R. S. S. i Txecoslovàquia.

Ha estat, doncs, examinades les condicions psicològiques i polítiques creades respecte a la seguretat europea, sobre la base de l'acord franco-anglès de 3 de febrer, però sembla que això sol ha estat a l'ol de preàmbul.

La qüestió de l'acord germano-anglès ha estat, pel contrari, objecte principal de la primera conversa, i s'ha abordat al final el problema dels armaments aerijs.

Mussolini intransigent

Londres, 24. — Respecte a les converses anglo-italianes, es fa observar als cercles d'aquesta capital que han estat els italians els que s'han negat a discutir la qüestió d'Abissínia.

Sembla que el senyor Eden portava projectes encaminats a evitar un conflicte armat, mitjançant concessions econòmiques a Itàlia; però havent-se negat el senyor Mussolini a discutir l'assumpte, els anglesos s'han vist obligats a donar a entendre "que no tenien cap proposició a formular" sobre la qüestió etiòpica.

Les relacions anglo-irlandeses

Londres, 24. — Les notícies anunciant gestions secretades per tal de millorar les relacions anglo-irlandeses han estat desmentides als centres irlandesos. Per altra part, un telegrama rebut de Dublín declara que allí no se sap res absolutament sobre aquest assumpte.

Arriba a Berlín la delegació naval alemanya

El Govern anglès publica un comunicat sobre les converses amb Itàlia i molt vague

Berlín, 24. — Procedent de Londres, i després d'haver-se aturat a Hamburg, ha arribat en aquesta capital von Ribbentrop, acompanyat dels membres de la Delegació alemanya que han pres part en les negociacions de Londres.

Amb aquest motiu, els periodistes posen de relleu la gran importància que per al futur desenvolupament d'Europa podrà tenir l'acord naval a què s'ha arribat entre Anglaterra i Alemanya.

El comunicat oficial

Londres, 23. — Després de les converses anglo-alemanyes, ha estat publicat el comunicat oficial següent:

Les converses que han tingut lloc entre els delegats alemanys i anglesos, després de publicat el canvi de notes del 18 de juny, han seguit les mateixes línies que les anteriors.

Entre els representants d'ambdós Governos s'ha procedit a un canvi d'opinions complet i franc sobre diverses qüestions, com per exemple el límit qualitatiu i el programa futur de construccions navals.

Una exposició de les opinions del Reich i del Govern britànic respecte a un acord futur de limitació naval, serà comunicada confidencialment als Governos de les altres potències interessades en el curs de les converses que tindran lloc en l'avenir.

Les opinions dels Governos angles i alemany són, necessàriament, de caràcter provisional, puix que la decisió final, en una Conferència internacional futura, depèn de l'actitud adoptada per les potències navals. — Fabra.

Itàlia, escriviu, és un país exclusivament mediterrani

Itàlia, escriviu, és un país exclusivament mediterrani. Si Alemanya construeix una flota important serà concentrada tota ella a la mar del Nord, i França i Anglaterra vindran obligades a desplaçar una part dels seus vaixells en aquesta mar, la qual cosa disminuirà la seva posició naval a la Mediterrània en benefici d'Itàlia. Probablement, aca-ba dient, dintre de pocs anys la flota mediterrània més important serà la d'Itàlia. — Fabra.

No es comunicaran els punts de vista alemanys

Londres, 24. — El Govern britànic indica que no comunicaria a França, Itàlia, els Estats Units i el Japó els punts de vista alemanys sobre les qüestions debatudes a Londres, des de la conclusió de l'acord naval anglo-britànic sense el consentiment del Reich. — Fabra.

Inquietud als cercles parlamentaris

Londres, 24. — Durant el debat a la Cambra dels Comuns, els diputats laboristes Cocks i Thorne feren al senyor Samuel Hoare preguntes relatives a l'acord naval anglo-alemany, la qual cosa palesa que l'esmentat acord despertava algunes inquietuds als cercles parlamentaris.

Aclariments de Londres

Londres, 24. — La marca del senyor von Ribbentrop no ha posat fi a la discussió de les qüestions de detall sobre l'acord naval.

L'Agència Reuter creu saber que sobre certs punts, von Ribbentrop desitja consultar novament amb el seu Govern, i per altra part és poc probable que els delegats alemanys tornin a Londres, almenys per ara.

Sobre els detalls de les discussions es guarda un gran secret. Hom ignora si les informacions donades pel representant alemany pel que es refereix als plans alemanys relatius a construccions poden considerar-se satisfactòries des del punt de vista anglès.

Els perits britànics esperen que Alemanya no desistirà d'utilitzar tot el tonatge que li dona dret l'acord.

Una informació

Londres, 24. — El redactor naval del "Daily Express" diu saber que el recent acord naval anglo-alemany conté el compromís d'Alemanya de no utilitzar mai els submarins contra vaixells mercants. A aquest efecte, Hitler farà aviat una declaració en aquest sentit.

L'esmentat redactor subministra també les següents precisions respecte al període escalonat per a les noves construccions alemanyes i angleses: El programa alemany continuarà augmentant gradualment fins a l'any 1942, i el programa britànic, que no podrà començar fins a l'any 1937, en virtut del Tractat de Washington, s'estendrà també a diversos anys després. El darrer dels nous cuirassats construïts no entrarà en servei abans de les darreries de 1943.

Finalment diu que els dos Governos arribaran a un acord per a fixar entre 600 i 800 tones el tonatge màxim útil dels submarins. — Fabra.

La resposta britànica al Govern francès

París, 24. — S'ha rebut la resposta britànica a la nota francesa del 17 de l'actual, que constitueix una breu i curta justificació de rebut, d'interès limitat, degut a les converses celebrades a París entre els senyors Eden i Laval.

Fa ressaltar la utilitat de reunir-se una Conferència naval abans d'expirar la Convenció de Washington, però no conté cap invilació adreçada als perits francesos, contra el que s'ha afirmat en algunes informacions.

Per altra part, s'espera el retorn del senyor Eden par a resoldre el problema de la política general relacionat amb la declaració franco-anglesa del 3 de febrer. — Fabra.

Itàlia, avantatgista

Roma, 24. — El "Popolo di Roma" escriu sobre el pacte naval anglo-alemany que des d'un punt de vista exclusivament tècnic l'esmentat pacte és avantatjós per a Itàlia.

Nou govern de col·laboració nacional a Iugoslàvia

Belgrad, 24. — Ha quedat constituït, i ja ha prestat jurament, el ministeri que ha format el senyor Stoyadinovitch, el qual està constituït en la forma següent:

Presidència del Consell i Afers Estrangers, senyor Stoyadinovitch, que fou ministre de Finances en l'anterior Govern.

Guerra i Marina, senyor Jivkovitch, que ocupava aquestes càrteres en el Govern anterior.

Interior, senyor Kirovitch, ex-president del Consell i cap del partit popular croata.

Obres Públiques, senyor Milovitch, ex-alcade de Belgrad.

Finances, senyor Doughman Letitsa.

Agricultura, senyor Svetozar Stankovitch, diputat i ex-ministre.

Justícia, senyor Ljudevit Auer, diputat i ministre d'Educació física en l'anterior Govern.

Comerc, senyor Milan Verbanitch, que ocupava aquesta càrter en l'anterior Govern.

Educació física, senyor Mirko Komnenovitch.

Boscos i Mines, senyor Stefanovitch, president de la Unió d'Oficials de la reserva.

Instrucció Pública, senyor Dobrovoye Stokovitch, director del Banc agrari privilegiat.

Ministres sense càrter, senyor Djovra Jankovitch, director de la Caixa d'Estalvis Agrícola, i Xefkiya Behmen, ex-diputat del partit musulmà de Bòsnia.

El nou ministeri comprèn sis serbis de Sèrbia, un serbi del Banato, un serbi de Croàcia, tres croates, un dalmata, dos de Bòsnia i un eslovè.

El nou Govern que presideix el senyor Stoyadinovitch és d'àmplia concentració, i en ell col·laboren els antics partits radical, servi, populista eslovè i popular croata, integrat aquest últim per alemanys que pertangueren a l'antic partit camperol croata.

La majoria no aliada a aquest darrer partit no col·laborarà amb el Govern ni assistirà a les sessions de la Skupstina, si bé guardant una actitud expectant davant l'obra del Govern.

Declaracions del nou cap del Govern

Belgrad, 24. — En un interview que el nou cap del Govern ha concedit a un representant de l'Agència Havas ha dit, entre altres coses, el següent:

—En el moment que assumeixo la pesada càrrega de cap del Govern el meu pensament es gira envers França, amiga i aliada, a la qual ens uníem els llargs sagrats de tants records comuns d'una pàgina decisiva de la nostra història i tan felices afinitats de temperaments, fins al punt que un francès i un iugoslau se senten reciprocament com a la seva pròpia casa, cadascun al país de l'altre.

Personalment m'és grat evocar, com a agraïment i emoció, la meua estada a París durant la primera part de la meua carrera. Aquest període de la meua joventut desenvolupà en mi aquest afecte que sento per aquest bell país que és França, aquest amor a la llengua francesa, aquest amor al règim democràtic, que ens és comú.

Després de manifestar que ha tingut ocasió de seguir al detall els esdeveniments desenvolupats a França durant els últims quinze anys, afegí que cada cop que ha efectuat un viatge a França ha sentit creixer el seu profund amor envers aquest país.

Acabà dient que en posarse al cap del Govern del seu país, una de les més cares satisfaccions que tindrà serà poder treballar encara més per a desenvolupar i intensificar els laços que en tots els aspectes uneixen els dos pobles.

El senyor Stoyadinovitch manifestà que el nou Govern s'ha constituït amb l'esperança d'aconseguir una conciliació dels partits, tot fent ressaltar que en cap moment s'ha tractat de res que pugui estar relacionat amb la política exterior, que continua desenvolupant-se sense canvis de cap mena.

Automòbils amb carburants

Roma, 24. — Vint-i-un automòbils italians, 24 de francesos i dos de belgues, alimentats amb carburants que substitueixen l'essència, tals com carbó, oli pesant, alcohol, benzol, etc., participen en el rallye internacional organitzat pel Reial Automòbil Club d'Itàlia. Els coixes, tant els de turisme com els camions, seguiran el recorregut determinat a través d'Itàlia, França, el Luxemburg i Bèlgica, fins a arribar al circuit de Le Mans. — Fabra.

El jove aviador Pombo declara...

Belem (Brasil), 24. — Segons ha manifestat l'aviador espanyol Pombo no reprendrà el seu vol abans del 3 o 4 de juliol, puix que les reparacions de l'aparell trigaran encara uns deu dies. Pombo ha fet afegir un dipòsit especial d'essència sota el seient. La reparació de l'aparell ha estat feta als tallers de la Pan-am Air Ways, a Belem. — Fabra.

L'ajut als grangers americans

Washington, 24. — El projecte de llei Bank Head, modificat, que preveu la creació d'una nova Corporació amb un capital inicial de cinquanta milions de dòlars, per tal d'ajudar els grangers, ha estat aprovat al Senat per 45 vots contra 32 i enviat immediatament a la Cambra.

El projecte de llei autoritza la nova Corporació per a emetre fins a mil milions de dòlars en Bons, per tal d'ajudar els grangers a intensificar llur tasca i els treballadors agrícoles a adquirir grangers, mitjançant la prestació de quantitats reemborsables a llarg termini.

Les joventus hitlerianes convergides al neo-paganisme

Un discurs anticlerical de Goering

Nuremberg, 24. — Juli Streicher, cap del districte de Francònia, i Goering, han celebrat les festes del solstici sobre el turó de Heselberg, consagrat antigament als cultes a Wotan. Assistí a la festa la joventut hitleriana de Francònia.

Goering pronuncià un discurs declarant: Si ens reunim ací és per a combregar novament amb la sang dels nostres antepassats germànics. La veu dels nostres pares ha parlat ordenant-nos ésser forts.

Aquesta cerimònia és sagrada per a nosaltres, alemanys. Que els nostres adversaris tractin els nostres antepassats de pagans, ens és indiferent. En llurs venes corria la sang nòrdica germànica. Per consegüent, ¡que ens importen les discussions dels teòlegs!

La volta celeste domina tota la grandesa de la seva religió i totes les seves catedrals. I ells pretenen que rebutgem la fe dels nostres pares. A això contestem que l'ardent fe que necessita Alemanya és no creure en dogmes importats, sinó creure en el poble i en el seu esdevenidor.

Si la Gran Bretanya ha reconegut el dret del Reich és indubtablement perquè sentí corrent en les seves venes la mateixa sang germànica.

Els miracles que ells proclamen no ens fascinen. El més gran miracle del nostre temps, és la resurrecció del nostre poble.

Les conseqüències del miracle són les nostres armes enlluernadores que porten la nostra sang. Això constitueix la garantia de la nació.

Durant la festa del solstici que ha estat celebrada amb inusitada concurrència de joventus hitlerianes a tota Alemanya, s'han pronunciat himnes a la religió nòrdica dels antepassats i a Lubek on la cerimònia tingué un caràcter impressionant, el cap de les joventus declarà: "A les confessions que ens combaten oposarem la religió eterna de la joventut alemanya que serà la base del nou mil·lenni de la humanitat desposseïda de velles creences."

Es calcula en alguns milers de focueries enceses a tots els turons d'Alemanya precedides de les grans cerimònies al culte dels antics déus germànics. — Fabra.

Hitler, wagnerista

Hamburg, 24. — El senyor Hitler, fervent admirador de la música de Wagner ha assistit a la representació de "Els mestres cantaires" que dirigí pel mestre Wilhelm Furtwengler, tingué lloc anit passada en aquesta capital. El Führer fou objecte de delirants ovacions i al final de la representació fou ell qui inicià els aplaudiments en honor del professor Furtwengler, definitivament reconciliat amb el hitlerisme.

A la dita representació assistien també Goebbels, Mackensen i els membres de la delegació naval que havia anat a Londres. — Fabra.

Acabament de la reunió del Consell econòmic de la Petita Entesa

Bucarest, 24. — El Consell Econòmic de la Petita Entesa ha donat per acabats els seus treballs.

En el comunicat que ha estat facilitat a la premsa es diu que s'ha decidit intensificar l'intercanvi entre els tres països, especialment en el que es refereix a la cooperació en les comunicacions ferroviàries i la navegació pel Danubi.

Mort de la baronessa de Rothschild

París, 24. — Ha mort la baronessa Edmond de Rothschild, que, com el seu marit, fou gran protectora de les institucions i fundacions, entre les quals es troben la casa de Velázquez, a Madrid, i de diverses obres socials. La baronessa llegà al Museu del Louvre la seva col·lecció de gravats, estampes i dibuixos antics, d'inestimable valor.

Chiappe, president del Consell municipal de París

París, 24. — El senyor Chiappe ha estat elegit president del Consell municipal per 55 vots contra 29.

Respecte a això s'ha de recordar que el senyor Chiappe fou prefecte de Policia durant el Govern Daladier, el qual el va destituir la vigília dels successos del 6 de febrer.

CICLISME

L'ACTIVITAT D'AQUESTES FESTES

El belga Hutz, brillant vencedor de la cursa internacional de Tarragona - Al velòdrom de Reus, Cañardo i Figueres vençeren amb gran superioritat sobre els altres equips - Salvador Cardona, primer classificat de la VII volta a Madrid

TARRAGONA. CIUTAT ESPORTIVA

Les grans festes que cada any per Sant Joan se celebren a la immortal Tarragona enguany han estat molt més brillants i han superat llargament les de les edicions anteriors. Enguany, les festes de Tarragona han tingut de tot una mica, però pel que fa referència al caràcter esportiu, podem dir que difícilment podran ésser superades.

L'entusiasta entitat Penya William Tarin, ha estat l'autora d'aquesta sorpresa. La magnífica Rambla del 14 d'Abril, utilitzada com un circuit per a disputar-hi una cursa ciclista a base de puntuació per esprints, i amb uns protagonistes de la màxima dels germans Deloor, Cañardo, Figueres, Destriex, Ferrando, etc., han donat a aquestes festes un esplendor tan important, que podríem dir que la part esportiva ha constituït el gran esdeveniment d'aquestes festes.

La cursa, que es va celebrar diumenge al matí, fou molt interessant i la vaguanyar magníficament el belga Hutz. La cursa que va efectuar el vencedor fou un model de regularitat. A les primeres voltes hom veia ja com Hutz portava el comandament de l'atac i que en els esprints el seu nom era dels que sempre passaven a primer terme. Només cal fixar-se en la puntuació del seu immediat seguidor, Isidre Figueres, per a convèncer-se d'aquesta gran superioritat que el belga Hutz, per la seva rapidesa i per adaptar-se les seves condicions amb el traçat del circuit, va demostrar a partir de les primeres voltes.

Hem de remarcar, de més a més, que el belga Hutz es va trobar amb especialistes de la velocitat, tals com Figueres, Ferrando i els Cebrían Ferrer, la qual cosa demostra que va tenir bons adversaris. Després d'Hutz, els que es varen comportar més regularment foren Figueres, Destriex i Gascon. També cal esmentar Cañardo, Bachero, Pou, Llompart i Chafar, els quals foren els animadors de la cursa. Sobre el darrer hi ha presentada una reclamació per creure els comissaris que no va córrer la darrera volta, i una vegada conegut el fall de la U. V. E., depèn que li sigui atorgat el segon lloc de la classificació general.

Heus ací la classificació total de la cursa:

Hutz, 194 punts, 2 hores 16 minuts 20 segons, a 40'520 quilòmetres.

Isidre Figueres, 79 punts.

M. Cañardo, 54 punts.

R. Ferrando, 32 punts.

M. Gascon, 28 punts.

G. Deloor, 19 punts.

R. Pou, 18 punts.

J. Campañá, 15 punts.

M. Llompart, 14 punts.

V. Bachero, 10 punts.

J. Cebrían Ferrer, 9 punts.

L. Pujol, 8 punts.

A. Deloor, 6 punts.

V. Cebrían Ferrer, 4 punts.

Jaume Pagès, 3 punts.

F. Gascon, 2 punts.

J. Figueres, 0 punts.

M. Capella (per ordre d'arribada al final).

A. Sancho.

AL VENDELL

FERRANDO I RAFEQUES FOREN ELS VENCEDORS

Al Velòdrom del Vendrell es va celebrar diumenge una cursa a l'americana de 90 minuts, la qual va demostrar la gran superioritat de l'equip Ferrando-Rafeques, que va guanyar la prova.

LA VII VOLTA A MADRID

SALVADOR CARDONA FOU EL VENCEDOR DE LA PROVA

Diumenge es va disputar la segona i darrera etapa de la Volta a Madrid, la qual va resultar molt dura, en el transcurs dels 220 quilòmetres del recorregut.

A Loches, un espectador en llançar una galleda d'aigua a Ruiz Trillo, el feu caure de la màquina i resultà amb una clavicula fracturada.

En els darrers quilòmetres escapà un grup de cinc corredors, integrat per Cardona, Molina, Berrendero, Cabestros i Bernardo de Castro, que es disputà l'etapa, a l'esprint i de la qual resultà vencedor el veterà Cardona.

La classificació fou la següent:

Primer. Cardona, 7 hores, 32 m., 08 segons.

Segon. J. Berrendero, 7 h. 32 m. 15 s.

Tercer. Molina, 7 h. 32 m. 14 s.

Quart. Bernardo de Castro, 7 hores 32 m. 16 s.

Cinquè. Cabestros, 7 h. 32 minuts 19 s.

La classificació general fou la següent:

Primer. Cardona, 13 hores, 11 minuts, 25 segons.

2. Molina, 13 h. 12 m. 5 s.

3. Fraga, 13 h. 19 m. 11 s.

4. Berrendero, 13 h. 19 m. 27 s.

5. B. de Castro, 13 h. 23 m. 41 s.

ELS CAMPIONATS DE FRANÇA DE PISTA

Al Velòdrom del Parc des Princes tingueren lloc diumenge els Campionats de França de velocitat i mig fons darrera moto.

Michard vencé entre els velocistes, i A. Wambst entre els stayers.

Prova de velocitat. — Final en dues etapes:

Primera etapa: 1. Michard; 2. Gerardin.

Segona etapa: 1. Michard; 2. Gerardin.

Prova darrera moto sobre 100 quilòmetres:

1. A. Wambst, 1 h. 23 m. 38 s.

2. Lacquehay, a 8 metres.

3. Paillard, a 340 metres.

A continuació feu la seva presentació l'equip francès per a la Volta a França, que disputà tres proves. El resultat final fou el següent: 1. Archambaud; 2. Magne; 3. Debenne; 4. Speicher.

AL VELODROM DE REUS

El triomf de Cañardo i Figueres

Diumenge, a la nit, al Velòdrom de la Casa del Poble es va celebrar una cursa internacional de tres hores, la qual va resultar molt disputada.

De bon començament Cañardo i Figueres, ambdós en gran forma, es col·locaren en bona posició, corrent a una gran velocitat i superant de voltes els altres equips. Joan Plans era l'únic que els superava en els esprints, co que va demostrar que es troba en una forma excel·lent en batre corredors tan ràpids com Figueres, Hutz, Llompart i V. Cebrían.

Es va batre el rècord de la pista en la distància de tres hores per trenta-cinc voltes. A mitja cursa va abandonar, indisposat, V. Cebrían, i aleshores l'equip el formaren J. Cebrían-Llompart.

El resultat dels esprints fou:

1. Plans-Figueres-Albinyana (P.).

2. Plans-Hutz-Cañardo.

3. Cañardo-J. Cebrían-Plans.

4. Cañardo-V. Cebrían-Albinyana (P.).

5. Figueres-Deloor-V. Cebrían.

6. Llompart-Albinyana (P.).

7. Llompart - Albinyana (P.).

Plans.

FRONTO NOVETATS

AVUI, DIMARTS, tarda, a les 4

PASTOR - QUINTANA III

Centra

GALLART II - VILLANO

Nit, a les 10'15'

Funció a benefici dels periodistes esportius

IZAGUIRRE CHO. - GALLARTY

Centra

QUINTANA IV - QUINTA II - URZAY

DETALLS PER CARTELLS

JOAN AERTS VENCEDOR DE LA CURSA PARIS-VICHY

Diumenge es va córrer la penúltima prova del calendari francès sobre el trajecte Paris-Vichy, la qual tenia un recorregut de 330 quilòmetres. Hi participaren diversos corredors belgues i francesos.

La classificació fou la següent:

1. J. Aerts, en 9 hores, 50 minuts.

2. Van Ryselberghe, igual temps.

3. Dannels, id. id.

4. Benoit-Faure, id. id.

5. Bruneau, id. id.

IBECAS ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS

Art. 35 - Tel. 32916

EL CAMPIONAT COPA ESPANYA

Com era previst, el Sabadell i el Sevilla es classificaren finalistes en batre diumenge llurs respectius adversaris

La final tindrà lloc diumenge a Madrid

L'equip del C. D. E. Sabadell, finalista del Campionat d'Espanya

Resultats de diumenge

Campionat Copa Espanya

A Sabadell: Sabadell - Llevant, 2 a 0.

A Pamplona: Osasuna-Sevilla, 0 a 1.

Torneig de Promoció

Sants - Sant Andreu, 2 a 0.

Horta - Girona, 3 a 2.

Calella - Granollers, 0 a 3.

Terrassa - Badalona, 1 a 2.

La puntuació

Girona	8	5	2	1	14	7	12
Granollers	8	5	2	1	15	6	12
Badalona	8	6	0	2	13	15	12
Horta	8	3	1	4	11	14	7
Sants	8	3	1	4	12	14	7
Terrassa	8	3	0	5	16	13	6
Calella	8	2	1	5	7	18	5
Sant Andreu	8	1	1	6	10	--	3

El Sabadell va dominar el Llevant i el baté per dos gols a cap

El camp de la Creu Alta era ple, però no tant com el dia del partit contra el Betis. Potser va influir-hi l'augment del preu de l'entrada o bé que el públic, tenint en compte el resultat de València, preveia ja el triomf del Sabadell, i això sempre és en perjudici de l'expectació que desperta un partit de l'envergadura del que s'anava a disputar.

El Llevant es presentà amb els mateixos jugadors, però amb l'estructura de l'equip modificada, i s'arrangaren per aquest ordre: Vidal; Calpe, Puig; Dolc, Calero, Portera, Puig II, Artigues, Montanyés, Felipe i Artigues, però al cap de cinc minuts escassos d'actuació es lesionà Portera en una topada amb Esteve i hagué de retirar-se definitivament del camp. Puig II passà a ocupar el seu lloc, i amb el canvi de lloc dels jugadors quedà desvirtuada l'eficàcia que s'havia proposat el Llevant.

Indubtablement que aquesta lamentable circumstància va influir en la qualitat del joc que varem presenciar, i creiem que si bé el Sabadell hauria sortit igualment vencedor, el nombre de gols hauria estat diferent i la lluita s'hauria acostat més a l'emoció que correspon a la transcendència del resultat, ja que es tractava d'una semifinal de Campionat d'Espanya.

El Sabadell alineà Massip; Morral, Blanc; Argemí, Font, Mota; Esteve, Calvet, Gual, Barceló i Perera.

A les primeres jugades es veié que el Llevant no venia pas desanimat per l'handicap que li representava el gol de desavantatge del partit anterior, puix que es llançà coratjos a l'atac, aconseguint tirar dos recons, si bé no tingueren conseqüències. Després d'això es produí la baixa de Portera, però els valencians continuaren exercint un lleuger domini, que en general sostingueren tot el primer temps. Anotàrem en aquest temps dues jugades de Gual, molt boniques, que parà el porter la una i l'altra i que anà a kic, a la rematada d'un córner molt ben centrat per Perera. Dues situacions de perill davant la porta de Massip d'una raça de Montanyés, que passà arran de pal i una passada de Morral al porter, que aquest pogué aclarir amb dificultat.

Veíem perdre's un bon xut de Gual en topar la bola amb el travesser i una centrada de Perera que no sabé aprofitar Calvet. Ay cap de vint minuts de joc el Sabadell va veure compenat l'atac que feia uns instants havia iniciat, i mantenint el joc davant la porta del Llevant, Calvet aconseguí centrar i, molt oportú, Perera amb un bon cop de cap envia la bola al pal i es desvià a la xarxa.

Aquest primer gol féu reaccionar novament els valencians, però tots els seus atacs resultaren infructuosos. Així acabà la primera part. A la

El queda per a diumenge donar el darrer cop de coll, i no ens estranyaria pas que a Madrid fessin davant el Sevilla tan bon paper que tornessin amb el trofeu del vencedor. Així sigui.

BLANC

El Sevilla, en un partit molt accidentat, que acabà 25 minuts abans de l'hora, guanyà l'Osasuna per un gol a cap

Pamplona, 23. — Hom esperava el partit que s'ha celebrat aquesta tarda amb un interès enorme i molt més quan el públic hi anava decidit a animar els seus jugadors per tal que s'apuntessin la victòria i amb ella la classificació, encara que bon xic difícil, donat que la diferència de punts que calia a l'Osasuna era de quatre.

De més a més el públic ha acudí al camp de "San Juan" enganyat, puix que se li féu veure que a Sevilla s'havien comès alguns atropellaments al seu club, i això potser ha estat el fonament dels incidents lamentables que s'han produït durant la primera part i que a la segona s'han reproduït de tal manera que l'àrbitre, senyor Vilalta, molt encertadament, ha pres la decisió de donar el partit per acabat quan encara mancaven vint-i-cinc minuts per arribar al terme de l'hora reglamentària.

El joc s'inicià amb gran domini dels locals, però Ezzaguirre desbaratà totes les provatures dels pamplonencs. En una d'aquestes incursions, i sense que nosaltres puguem afirmar ni desmentir, sembla que la pilota entrà a la xarxa, i el públic reclamà el corresponent gol, a la qual cosa no volgué decantar-se l'àrbitre, per haver assenyalat falta.

Al cap d'un moment l'Osasuna introduí una altra vegada la pilota a la porta mitjançant Urdioz II; però per trobar-se l'atruel·la fora de joc, Vilalta anul·là igualment el punt. Després de pocs moments el Sevilla aconseguí l'únic gol de l'encontre, obtingut per Bracero. Aquest gol hauria pogut evitar-se si el defensa Muñio, en comptes d'anar a l'home, s'hagués preocupat de la pilota; però els incidents anteriors havien excitat els nervis dels jugadors.

Aquest gol, afegit a l'anul·lació dels obtinguts per l'Osasuna, donà lloc a un escàndol formidable, i fins hagué d'intervenir la força pública, especialment a la sortida de l'àrbitre i jugadors del Sevilla en acabar la primera part.

La segona part no val la pena de ressenyar-la. Succediren una sèrie de fets intolerables i antiesportius, dels quals foren víctimes els jugadors i l'àrbitre, puix que el públic, excitat, llançà al camp pedres, ampolles i tota mena de projectils, amb la qual cosa es donà un espectacle força lamentable.

Al cap de vint minuts de joc, en vista de l'actitud del públic, el senyor Vilalta es veié obligat a suspendre l'encontre. La guàrdia civil hagué d'aclarir el camp, i se succediren els incidents.

Els equips foren:

Sevilla: Ezzaguirre, Euzcalduna, Deva, Epelde, Segura, Alcázar, López, Tejas, Torrontegui, Tache i Bracero.

Osasuna: Urreaga, Muguiro, Recarte, Valentín, Kuki, Teillo, Castilla, Iturralde, Vergara, Urdioz II i Cachués.

La final a Madrid

Ha estat convingut en definitiva de celebrar la final del Campionat Copa Espanya a Madrid, si bé s'ignora de moment si tindrà lloc al camp de Chamartín o a l'Estadi Metropolitano.

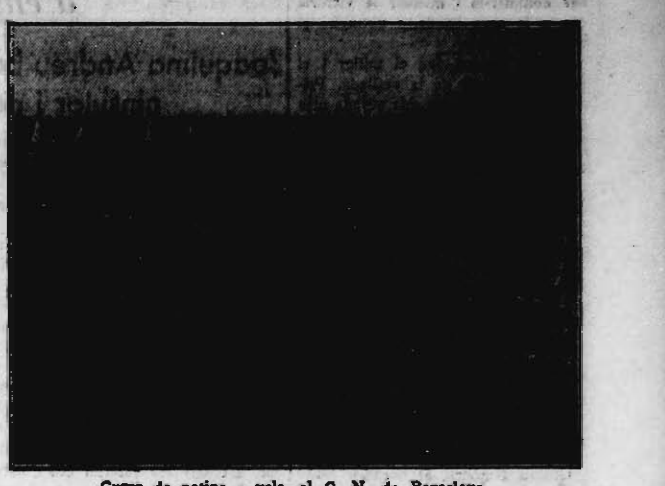
Per a aquest partit, a Sabadell regna un entusiasme extraordinari, puix que per primera vegada el Sabadell arriba a un pas del campionat, i el que és més, amb probabilitats d'adjudicar-se el títol.

De moment, sabem que el nostre amic senyor Ceballos, cap de la secció de viatges de Wagons Lits Cook, donant mostres una vegada més de la seva gran activitat, ja es preocupa de l'organització d'un tren especial que sortirà dissabte a la tarda per a tornar a primeres hores de dimarts.

Hom diu que l'equip del Sabadell sortirà cap a Madrid dimarts al matí, per tal de reposar en algun poble dels voltants de la ciutat.

El Barcelona va vèncer el Llevant per set gols a dos

Ahí a la tarda va celebrar-se al camp de les Corts un partit amistós entre el Llevant, de València, i el Barcelona, el qual, com indica el resultat, va ésser de gran superioritat del Barcelona. El partit va ésser entretingut, i pel que fa referència al joc del Barce-

Cursa de patins a vela al C. N. de Barcelona

lona, podem dir que va efectuar una acció reeixida. De bon començament, i al cap de cinc minuts, Fernández va marcar el primer gol. Quinze minuts després, Blai va marcar l'empat. Dos minuts més tard, el mateix Fernández va marcar el segon. Al cap de 40 minuts, Munloch va marcar el tercer, i el quart el mateix jugador, en recollir una passada de Fernández.

A la segona part, i al cap de sis minuts, Fernández va aconseguir el cinquè. Poc després Felipe va marcar el segon gol dels seus. Els dos darrers gols del Barcelona els aconseguiren, respectivament, Fernández i Ramon.

En aquesta segona part Ramon va substituir Escoll, el qual va retirar-se lesionat. En començar el partit, Vidal, el porter del Llevant, de resultes d'un tret d'Escoll, va ésser substituït per Oliveres.

Va tenir cura de l'àrbitratge el senyor Comorera, a les ordres del qual els equips s'arrangaren de la següent manera:

Barcelona: Nogués, Rafa, Arana, Trujillo, Franco, Lecuona, Saurina, Raich, Escoll, Fernández i Munloch.

Llevant: Oliveres, Calpe, Puig I, Dolc, Calero, Angellio, Puig II, Artigues, Blay, Felipe i Aparicio.

BENEFICA I SPORTING FINALISTES A PORTUGAL—Lisboa, 24. —Shan jugat els partits de tornada de les semifinals del campionat portuguès. El F. C. Oporto i l'Sporting feran matx nul, i el Bémfica triomfà sobre el Carvalinhos per 3 a 0.

Queden finalistes el Bémfica i l'Sporting, que han obtingut un millor "goal average".

RESULTATS DE DIUMENGE DE LA COPA D'EUROPA. — A Torí: Juventus venç Viktoria Pilsen per cinc a un.

A Viena: Rapid i Zenedice empaten a dos punts.

A Florència: Fiorentina bat Ujpest per quatre a tres.

A Praga: Sparta bat Viena per cinc a tres.

A Praga: Szegreb bat Slavia per un a zero.

A Budapest: Hongria venç Admira per set a un.

DINAMARCA BAT NORUEGA.—Aquest matx fou jugat a Copenhaguen i Dinamarca s'adjudicà la victòria per un gol a cap.

L'Assemblea de la Mutual Esportiva de Catalunya

Fou celebrada l'Assemblea de la Mutual Esportiva de Catalunya per tal d'aprovar la forma de tributació per a cobrir el pressupost de la vinent temporada.

Presidí el senyor Roca, de la Federació Catalana, acompanyat dels directius senyors Perpinyà, Guell, Guàrdia i Mas, i dels senyors Vilaseca, Mir, Blanc i doctor Perpinyà, de la Mutual.

La proposició presentada fou combatuda per alguns delegats de clubs de primera categoria B, i de la segona categoria.

Finalment foren aprovats els extrems següents: Els segells per a fitxes dels jugadors seran de 10 pessetes per a la vinent temporada. Els clubs de la Lliga amateur contribuiran amb 5 pessetes per partit de competició oficial, i els jugadors tributaran a raó d'1 pesseta; els jugadors amateurs de clubs professionals a 1 pesseta; i els jugadors professionals amb l'1 per 100 de llurs sou, i restarà establert el tipus mínim de 2 pessetes mensuals, i el màxim de 5 pessetes.

Pilota Basca

El festival d'avi al Frontó Novetats

No pot pas presentar-se millor combinació que la que s'ha aranjat per al programa de la nit d'avi a la canxa del Novetats, a profit de la caixa de socors del Sindicat de Periodistes Esportius.

Això ho deuen haver comprès els aficionats que s'han apressat a fer-se reservar les localitats, ja que es preveu un bon ple per tant la combinació s'ho val.

Izaguirre, de parella amb Chiquito de Gallarta, seran enfrontats al tercer Quintana IV, Quintana II i Urzay. Si la parella representa les dues figures més destacades del quadre de jugadors, la suma del tercer iguala molt bé el valor efectiu de la parella.

La quiniela que seguirà a aquest partit, i que serà jugada

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda

RICARDO - RAMOS II

Centra

GUILLERMIN - VICENTE I

Nit

ASTIGARRAGA - ALDABAL

Centra

TABOADA - ALBERDI

B o x a

Santgili vencé per k. o. René Gabes, ex-campió de França

València, 23. — Anit passada va celebrar-se a la plaça de braus d'aquesta ciutat una vetllada de boxa que tenia com a principal atractiu la presentació de Santgili com a novell campió del món dels pesos gall.

Els organitzadors no estiguéren gens encertats en la tria de l'adversari de Santgili, Gabes, que havia estat un bon pes gall; boxa, actualment, molt de tard en tard i va donar encara la coincidència que en eixir a lluitar contra el nostre compatriota ho féu completament desentratat.

I la conseqüència d'aquests errors es va veure en l'abstenció del públic a la vetllada. Tot no consisteix a exhibir campions, sinó més bé a preparar combats que atraquin l'atenció dels aficionats i sàpiguen aquests d'antuvi que van a veure un bon programa.

Són coses que ha de tenir més compte el preparador de Santgili, Avernin, si no vol veure com el seu "poulain" va malversant el millor de la seva vida esportiva en combats inútils que cap prestigi no reporten al seu títol de campió del món.

Ben clar es va veure en els primers moments del combat que l'ex-campió francès no era enemic per a ell. Bé es va veure que per a aquell el títol del seu adversari pesava prou i, considerant-se clarament inferior, no va poder fer res. I prompte el veírem caure vençut, desfet, sense poder resistir més.

El combat de Santgili i René Gabes, a deu repasses, era arbitrat per Abad. I com ja abans hem dit, vencé el campió del món per k. o. a la tercera repassa.

Santgili, que està en la millor forma, no va tenir enemic. Ben clar ho demostrà aquest k. o. a la tercera repassa, aconseguint de forma magnífica, en un ganxo d'esquerra a l'estómac, seguit d'un directe al fetge.

El francès no va poder mostrar-nos altra cosa que un joc confús i molt de nerviosisme; i que efectiuament és un bon boxador, però que està molt lluny de la classe del seu adversari.

La neta victòria del valencià fou acollida amb una formidable ovació pel públic.

Els altres combats foren primer el veterà Alós contra Sarrión, fent el primer un bon combat i demostrant que encara hi queda on hi va havent abandonat Sarrión a la sisena repassa.

Rimba i Ruiz foren un combat lleig, en el qual dominà el joc brut i les martingales del basc a la segona repassa.

decisió del valencià. Va vèncer Ruiz per escassos punts.

El darrer combat fou entre Primo Rubio i Roger Smendé. Els dos boxadors varen donar el màxim en les deu repeses del combat.

Primo Rubio, malgrat la formidable tècnica del seu adversari, va saber dominar-lo i inclinar la victòria cap a la seva banda, i obtingué el triomf als punts.

Aquest combat fou el millor i el més emocionant de la vetllada. Primo Rubio va palear una vegada més ésser el millor llueger peninsular; esperem que en el seu pròxim combat contra Segundo Bartos, pel títol, cercarà per a ell la victòria, car evidència estar en la millor forma.

En acabar el combat el públic, a pet dret, ovacionà entusiàsticament els dos boxadors pel gran combat que havien lluitat.

Després del combat Santgill-Gabès, els directius del Boxing "Santgill" feren ofrena a aquest d'una medalla d'or per haver guanyat el títol de campió del món.

BONO

HUMERY VENÇ VIEZ PER K. O.

Gustau Humery, el boxador francès que de metamorfosi en metamorfosi ha passat en el curs de la seva relativament curta carrera, del pes mosca al pes welter, va reapareixer divendres passat al ring de la sala Wagram de París, com a pes lleuger. En el seu matx anterior, Humery havia disputat el títol de Campió de França dels welters a Kid Janas i hom recorda tal vegada que el combat es va acabar d'una manera dramàtica: Humery, després de rebre un formidable ganxo a la mandíbula va haver d'ésser retirat del ring a pes de braços dels seus curadors; tenia, segons asseguren, la mandíbula fracturada. Els seus nombrosos partidaris jutjaven que allò era la fi del simpàtic boxador i s'acomodaren de tornar a veure'l entre cordes. Però un parell de dies després els metges certificaren que no hi havia tal fractura, sinó que, senzillament, la mandíbula havia sortit de lloc. Ara Humery ha reprès els guants i acaba de demostrar que hi ha boxador per estona. El seu adversari era Vierz, el qual fins fa poc havia estat campió de França del pes lleuger. Vierz va sucumbir per fora de combat a la quarta repesa d'un matx que havia estat convingut a deu. Els admiradors d'Humery poden respirar fins que llur patrocinat els torni a donar un nou surt. Car la carrera d'Humery ha estat un constant teixir i destèixer d'èxits i de fracassos sempre grollosos.

ISIDORO BOXARA CONTRA MICKEY WALKER

Diuen de l'Havana que Isidoro Gastanaga serà enfrontat el vinent dia 7 de juliol a Mickey Walker, que és tal vegada el boxador que fa més temps que roman en actiu. Walker ha estat campió del món dels pesos welter, mitjà i mig fort.

RAY LEPAGE ESDEVE CAMPION DE FRANÇA DEL PES FORT

En la reunió celebrada divendres passat a la Sala Wagram, de París, Ray Lepage va adjudicar-se el títol de campió de França del pes fort en batre Alf. Sauvage per desqualificació a la sisena repesa. Sauvage va donar un terrible cop a la nuca al seu rival, i fou per això que fou desqualificat.

PAULINO SURT CAP A ALEMANYA

Paulino Uzcudun havia de sortir ahir de Sant Sebastià en direcció a Berlín, on ha de boxar el vinent dia 7 contra Max Schmeling.

BRADDOCK NO BOXARÀ FINS L'ANY QUE VE

Gould, manager de Jimmy Braddock, acaba de manifestar a un periodista nord-americà que el més probable és que el novell campió del món dels pesos forts no pugi al ring de combat fins l'any 1936.

MAX BAER NO TENIA RES...

Un membre de la Comissió de Boxa de l'Estat de Nova York, ha pregat als crítics de boxa nord-americans que fessin constar que, després d'haver estat reconegut pels metges, ha quedat demostrat que les mans de Max Baer, durant el seu combat amb Jimmy Braddock, estaven en perfecte estat.

LOUGHRAN BATE IMPELLETIERE

A Filadèlfia Tommy Loughran va vèncer Ray Impelletiere per punts en deu repeses. Loughran va dominar constantment, però en el curs de la quarta repesa va anar al tapís de resultes d'un fort ganxo del puny dret del seu adversari.

VICTORIA DE GUSTAU ROTH

El pes mitjà belga, Gustau Roth, que reapareixia dissabte passat a Liège, després d'una temporada de repòs, va batre Burton per abandonament a cinc repeses.

CATTANEO CONSERVA EL SEU TITOL

A Torí, Cattaneo, campió d'Itàlia dels pesos gal, reeixí a romandre en possessió de l'esmentat títol batent Re, per abandonament a la novena repesa.

ART LASKY VA PERDRE DAVANT DE FORD SMITH

A San Francisco de Califòrnia, Art Larky, que és considerat com un dels millors pesos forts americans, fou declarat batut per abandonament davant de Ford Smith, a la sisena repesa.

ATLETISME

Diumentege passat a l'Estadi es va acabar el Campionat de Catalunya d'enguany

Joaquima Andreu bat el rècord català peninsular i dels 600 metres

El diumentege passat, sota l'organització de la Federació Catalana d'Atletisme, va tenir lloc a l'Estadi la segona i última jornada del Campionat de Catalunya d'Atletisme.

Si la primera va tenir moments fel·líc, la darrera també els va tenir, gràcies a les actuacions de Joaquina Andreu en els 600 metres femenins, en els quals va batre el rècord català i peninsular de la prova, i les d'Arévalo i Aracil en els 200 metres lliures.

Aquest parell d'atletes palesaren la seva magnífica forma, batent els rècords català i peninsular de la distància, el qual no va poder ésser homologat perquè, a criteri ben encertat dels jutges, el fort vent que regnava en aquells moments els va afavorir amb evidència.

La senyoreta Andreu, que ha batut el rècord d'Espanya dels 600 metres lliures

Diem també que Roca, l'avi Roca, continua classificant-se en el primer lloc en els 400 metres tanques, i que Angel Mur no ha trobat ningú que pugui ultrapassar-lo en els 3.000 metres steeple chase.

Va ésser una llàstima no veure Pi-ferrer en els 800 metres, juntament amb Angel. Si hi hagués participat el defensor barcelonista, estem convençuts que hauríem vist la segona edició d'aquells memorables 1.500 metres del diumentege anterior. Montfort, però, va fer rutilar el tren de la prova, i va fer-nos fruit una estona.

En els rellevaments a per 400 metres el Barcelona va batre amplament el B. U. C.

Les altres proves, sense res de particular. De les proves femenines cal destacar, com hem dit abans d'ara, l'actuació brillant de Joaquina Andreu. De la resta, únicament hi veiem voluntat.

RESULTATS

1, ex-aquo: Arévalo, B. U. C., 1. Aracil, Barcelona, 22 s. 3-10; 3, Bravo; 4, Colomer; 5, Ricard; 6, Gordi. 800 metres
1, Angel, B. U. C., 2 m. 2-10; 2, Montfort; 3, Vives; 4, Suescun; 5, Fraga; 6, Miquel.

PAULINO SURT CAP A ALEMANYA

Paulino Uzcudun havia de sortir ahir de Sant Sebastià en direcció a Berlín, on ha de boxar el vinent dia 7 contra Max Schmeling.

BRADDOCK NO BOXARÀ FINS L'ANY QUE VE

Gould, manager de Jimmy Braddock, acaba de manifestar a un periodista nord-americà que el més probable és que el novell campió del món dels pesos forts no pugi al ring de combat fins l'any 1936.

MAX BAER NO TENIA RES...

Un membre de la Comissió de Boxa de l'Estat de Nova York, ha pregat als crítics de boxa nord-americans que fessin constar que, després d'haver estat reconegut pels metges, ha quedat demostrat que les mans de Max Baer, durant el seu combat amb Jimmy Braddock, estaven en perfecte estat.

LOUGHRAN BATE IMPELLETIERE

A Filadèlfia Tommy Loughran va vèncer Ray Impelletiere per punts en deu repeses. Loughran va dominar constantment, però en el curs de la quarta repesa va anar al tapís de resultes d'un fort ganxo del puny dret del seu adversari.

VICTORIA DE GUSTAU ROTH

El pes mitjà belga, Gustau Roth, que reapareixia dissabte passat a Liège, després d'una temporada de repòs, va batre Burton per abandonament a cinc repeses.

CATTANEO CONSERVA EL SEU TITOL

A Torí, Cattaneo, campió d'Itàlia dels pesos gal, reeixí a romandre en possessió de l'esmentat títol batent Re, per abandonament a la novena repesa.

ART LASKY VA PERDRE DAVANT DE FORD SMITH

A San Francisco de Califòrnia, Art Larky, que és considerat com un dels millors pesos forts americans, fou declarat batut per abandonament davant de Ford Smith, a la sisena repesa.

5.000 metres

1, M. Andreu, independent, 15 m. 47 s. 2-3; 2, Fontseré; 3, Ramonacho; 4, Borrás; 5, Miquel; 6, Miró.

3.000 metres steeple

1, Angel Mur, F. C. Barcelona, 9 m. 58 s. 2; 2, Esteve; 3, Segura; 4, Mir; 5, Bernabeu; 6, Iriarte.

Rellevaments a per 100

1, F. C. Barcelona, 3 m. 36 s. 4-5; 2, G. E. i E. Gironi; 3, B. U. C.

Salts d'alçada

1, Gil, Atletes Unió de Girona, 1'60 metres; 2, Sierra; 3, Bartina; 4, Altafulla; 5, Ponc; 6, Staat.

Salts de llargada

1, Altafulla, B. U. C., 6'29 metres; 2, Roca; 3, Consegal; 4, Fraga; 5, Miramon; 6, Company.

Triple salt

1, Consegal, B. U. C., 12'84 metres; 2, Altafulla; 3, Company; 4, Giró; 5, Roca; 6, Mas.

Salts amb perxa

1, Consegal, B. U. C., 3'40 metres; 2, González; 3, Farinyes; 4, Gordi; 5, Fraga; 6, Masoni.

400 metres tanques

1, Roca, Barcelona, 58 s. 8-10; 2, Pratmarç; 3, Bartina; 4, Montgriell; 5, Amat.

PUNTUACIO

1, F. C. Barcelona, 127'500 punts.
2, Barcelona Universitari Club, 99'500.
3, Grup Excursionista i Esportiu Gironi, 50.
4, F. A. E. E. T., 20.
5, Unió Atlètica de Terrassa, 20.
6, C. E. Natura, 13.
7, C. D' E. Lleida, 5.
8, Badalona E. G., 5.
9, A. Nurmí, 1.

RESULTATS DELS CAMPIONATS FEMENINS

80 metres
1, E. Trepas, F. A. E. E. T., 1'15 metres; 2, C. Andreu; 3, S. Enriquez; 4, J. Andreu; 5, M. Carrion.

300 metres

1, E. Trepas, F. A. E. E. T., 46 s. 1-5 (rècord de Catalunya i Espanya); 2, J. Andreu; 3, M. Pérez; 4, S. Enriquez.

600 metres

1, J. Andreu, independent, 1 m. 50 s. 7-10 (rècord de Catalunya i Espanya); 2, J. Asencio; 3, Hércules.

Rellevaments a per 75

1, F. A. E. E. T. (equip únic), 46 segons 4-5.

Llançament del pes

1, A. Tugues, Badalona E. C., 9'33 metres; 2, M. Guasch, 7'23; 3, C. Andreu, 6'20; 4, Trepas, 5'39.

Llançament del disc (1 quilò)

1, M. Guasch, B. U. C., 24'70 metres; 2, A. Tugues, 23'75; 3, E. Trepas, 15'24.

Salts d'alçada

1, C. Andreu, F. A. E. E. G. E., 4'30 metres; 2, Trepas; 3, Pérez.

Salts de llargada

1, C. Andreu, F. A. E. E. G., 4'39 metres; 2, E. Trepas.

Aguilar, C. N. B., 610.

Novo, C. N. B., 615.

200 metres bra de pit

Primera sèrie. — Marc, C. N. B., 3'33-3'5.

Casanoves, B. T. A., 3'38, 1-5.

Segona sèrie. — Torres, C. N. S., 3'21.

Torres, C. N. B., 3'31.

Tercera sèrie. — Felip, R. P., 3'17, 4-5.

Sabater, F. A. E. E. T., 3'25.

100 metres dors

Primera sèrie. — Devesa, B. T. A., 1'30.

Ombrellera, C. N. B., 1'31.

Menero, F. A. E. E. T., 1'25.

Bernal, C. N. B., 1'28, 3-5.

Tella, R. P., 1'36.

Guillem, B. T. A., 1'44.

100 metres estil lliure

Primera sèrie. — Guasch, C. N. B., 1'23.

Otto, C. N. B., 1'27.

Segona sèrie. — Nubiola, C. N. B., 1'24.

Tella, R. P., 1'24.

Tercera sèrie. — Amat, C. N. T., 1'10, 8-10.

Plaça, Girona, 1'10, 9-10.

Basquetbol

LA SOCIETE PATRIE VENCE BRILLANTMENT EL LAIETA PER 38 A 24 PUNTS

Amb el seu resultat d'abans d'ahir el Laietà es deixà escapar el títol de les mans. No volem pas dir això que el triomf del Patrie no pugui qualificar-se de brillant. Res d'això. Però signifiquem que en el matx, en el qual precisament el cinc del carrer de Viladomat havia de donar el "od de pit", les seves línies potser no carburaren com en altres ocasions. Demés es trobà amb un Patrie de les grans ocasions, el qual, amb la inclusió d'Henry a la davantera i d'Arnaud a la ratlla defensiva ha guanyat un cinquant per cent en homogeneïtat i precisió.

L'actuació dels actors del matx fou per ambdues bandes bastant completa. Tant els components del Laietà com del Patrie posaren tot el seu entusiasme i voluntat per tal de fer-se

amb el triomf. Des de Martínez passant per tots els altres, àdhuc Creus, fins Arnaud, bregaren tots com si es tractés d'una partida per al títol. El més empipador és que per als laietanencs era el títol el que s'hi jugaven.

L'encontre entre ambdós equips fou presenciat per un nombre molt gran d'espectadors, els quals, pesi als moments d'exaltació, es comportaren amb molta esportivitat i facilitaren aquesta manera el normal desenvolupament del partit i la tasca de l'àrbitre, senyor Picola, el qual tingué una superba actuació.

Dels altres encontres sobresortí la copiosa victòria que aconseguí l'Espanyol damunt l'Iluro, triomf que es produí en aquestes proporcions degut a la gran tasca de la davantera espanyolista.

El Barcelona, malgrat l'"handicap" terreny, s'endugué els punts de la seva topada amb els juniors de l'Hospitalet, i se situà en posició admirable per a disputar el matx decisiu el diumentege vinent al Patrie.

Intendència, no volem fiscalitzar-ho, cedí els dos punts als Joves.

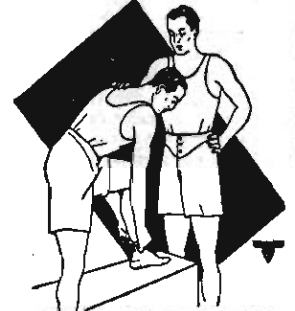
En conjunt, doncs, la diumentege fou una jornada completíssima. El diumentege vinent, amb el matx Barcelona-Patrie, es donarà per acabat el Campionat de Catalunya, i ens donarà un campió, que sigui el que sigui podrem dir que hi haurà arribat amb dignitat.

ROLAND

JUGADORS I MARCADORS D'AHIR

Laietà: Fèlix, Martínez, Prieto (8), Muscat (14), Cruces i Llebot (2). Patrie: Maunier (1), Arnaud (9), Font (14), Mitchell (10) i Henry (4). Espanyol: Sierra, Brotons (6), Roca (15), Coll (13) i Ferrer (16). Iluro: Roldós, Baró, Xiville (7), Arenas (3), Cordon (18) i Riera (4). Juniors: J. Vidal, P. Vidal, Benach (2), Escalera (8), Rodon (4) i Pira (2).

Barcelona: Carbonell, Ferrer, Mallart (3), Hernández (4), i Tomás (16).

ROBA INTERIOR
ADUX
DE VENDA A LES BONES CAMISERIES I ESTABIMENTS DE GENÈRES DE PUNT

CABRES
LADILLAS
INSECTICIDA
PARADELL
Nou de la Rambla 28 FARMACIA

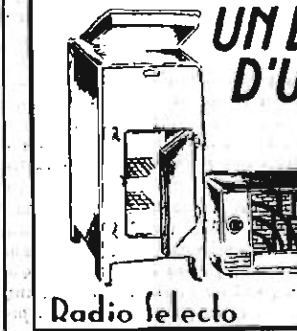
GRAN JOIERIA - RELLOTGERIA - ARGENTERIA

LA BELGICA

DOMENEC GUASCH

Gran assortiment en medalles, rosaris, joles i rellotges. Propis per a primera comunió

Hospital, 106 - Telèfon 23219

Radio Selecto

Compte amb el Bicarbonat de sosa!!

ESTÀ COMPROVAT QUE EXAERBA ELS MALS DE L'ESTOMAC

Durant la guerra europea les malalties de l'estómac es desenvoluparen entre els soldats en forma alarmant, degut a la deficiència alimentària. Els metges militars observaren que el bicarbonat de sosa calmava les molèsties momentànies, però en la majoria dels casos reapareixia agreujada la malaltia. Estudiant l'assumpte als laboratoris, els químics alemanys comprovaren que, efectivament, el ion sòdium produïa tals efectes, i que per a evitar-los necessità associar-se al ion clorur o magnèsium. Basats en aquests estudis, es preparà el Bicarbonat Citràlic, la fórmula del qual, administrada als soldats, va disminuir tot seguit el nombre de malalts, i fins guarí els úlcers d'estómac. D'aleshores ençà l'ús del Bicarbonat Citràlic s'ha generalitzat a tot el món amb resultats sorprenents.

El Bicarbonat Citràlic pot obtenir-se per setanta-cinc cèntims a les bones farmàcies, i a la Farmàcia Collazo, Mortaleza, 2, Madrid. A Barcelona: Andreu, Segalà, Joan Marín, etc.

Cartellera del Cinema

COLISEUM

AVUI: Tarda, a les 4'15. Nit, 10'10

LOS TRES GATITOS (dibuixos)

REVISTA PARAMOUNT

UN PASO POR BOULOGNE-SUR-MER (documental). 1

EL PAN NUESTRO DE CADA DIA

Un film de King Vidor (Artistas Asociats)

AVUI: DIBUJOS

CABALLEROS DE COPA Y ESPADA

per Wheeler i Woolsey

LAS MIL Y DOS NOCHES

per Ivan Mosjoukine

LA VIDA PRIVADA DE ENRIQUE VIII

per Charles Laughton

AVUI: DIBUJOS

CATALINA DE RUSSIA

per Elisabeth Bergner

UNA AVENTURA DE SHERLOCK HOLMES

ELLA ERA UNA DAMA

DIBUJOS

AVUI: DIBUJOS

LA MATERNA

CATALINA DE RUSSIA

A MI ME GUSTA ASI

AVUI: DIBUJOS

CABALLEROS DE COPA Y ESPADA

per Wheeler i Woolsey

LAS MIL Y DOS NOCHES

per Ivan Mosjoukine

LA VIDA PRIVADA DE ENRIQUE VIII

per Charles Laughton

AVUI: DIBUJOS

CATALINA DE RUSSIA

per Elisabeth Bergner

UNA AVENTURA DE SHERLOCK HOLMES

ELLA ERA UNA DAMA

DIBUJOS

AVUI: DIBUJOS

LA MATERNA

CATALINA DE RUSSIA

A